

Dit is **ONS** *land*

Programma
Europese
verkiezingen
7 juni 2009

Rechtuit betrouwbaar

INHOUDSOPGAVE

<i>I. Europese integratie als bijkomend argument voor Vlaamse onafhankelijkheid</i>	3
<i>II. De natiestaten als pijlers van de Europese Unie</i>	6
<i>III. Een democratisch en transparant Europa</i>	10
<i>IV. Een goed bestuurd en zuinig Europa: pleidooi voor een goed beheer van de middelen, afbouw van bureaucratie en 'ontvetting'</i>	14
<i>V. Een uitbreidingsstop</i>	19
<i>VI. Immigratie- en asielbeleid: pleidooi voor een 'Fort Europa'</i>	22
<i>VII. Een krachtdadig en solidair buitenlands beleid ter verdediging van de Europese belangen en waarden</i>	28
<i>VIII. Een halt aan de islamisering van Europa</i>	32
<i>IX. Vrijheid van denken in plaats van verstikkende politieke correctheid</i>	34
<i>X. Heroriëntering van de Europese ontwikkelingshulp</i>	39
<i>XI. Het Europees landbouw- en visserijbeleid</i>	41
<i>XII. Het Europees energie- en klimaatpakket</i>	43
<i>XIII. Vlaanderen en de Lissabon-doelstellingen</i>	45
<i>XIV. Nederlandse taal en cultuur</i>	46

I. Europese integratie als bijkomend argument voor Vlaamse onafhankelijkheid

Het Vlaams Belang is een Vlaams-nationale partij die de onafhankelijkheid van Vlaanderen nastreeft. Een eigen Vlaamse staat moet de Vlaamse welvaart en economische toekomst veilig stellen en moet ervoor zorgen dat de wil van de meerderheid van de Vlamingen eindelijk wordt uitgevoerd. Enkel in een Vlaamse staat kunnen de Vlamingen een eigen economisch, sociaal, fiscaal, justitie- en veiligheidsbeleid voeren en een antwoord formuleren op de uitdagingen van de toekomst. België roomt de Vlaamse welvaart af¹, blokkeert elk beleid dat aansluit bij de collectieve voorkeuren, wensen en noden van de Vlamingen en remt de Vlaamse economische ontwikkeling af. België is geen democratie en laat geen democratische keuzes toe. De Vlamingen mogen dan wel stemmen voor wie ze willen, uiteindelijk krijgen ze toch een beleid waar ze niet om hebben gevraagd.

Vlaanderen is echter geen eiland en bevindt zich in het hart van het ééngemaakte Europa. Dikwijls wordt door tegenstanders van de Vlaamse onafhankelijkheid naar voren geworpen dat België voortdurend wordt uitgekled door Europa en dat die onafhankelijkheid eigenlijk geen zin meer heeft. Waarom zou je kiezen voor een eigen Vlaamse staat die toch maar een holle doos is? Er bestaan in het verenigde Europa toch geen grenzen meer? Dit is een omgekeerde redenering. In de Europese Unie (EU) tellen immers enkel de staten mee. Zo is de Raad van ministers, waarin de staten via hun vakministers zijn vertegenwoordigd, nog steeds de belangrijkste wetgever in de EU, en worden de strategische beslissingen genomen door de Europese Raad die uit de staatshoofden en regeringsleiders van de afzonderlijke lidstaten bestaat. Aangezien enkel België lidstaat is van de EU, worden al diegenen die België vertegenwoordigen in de Europese instellingen natuurlijk geacht het Belgisch belang te behartigen. Vlaamse ministers deinzen er voor terug om Vlaamse belangen te behartigen, terwijl de Walen daar juist niet voor terugschrikken. Kortom, de Vlaamse belangen worden via en door België niet behoorlijk gediend en soms zelfs regelrecht geschaad. De vroegere weigering van de Brusselse Raadsvoorzitter in de EU-Raad voor Wetenschapsbeleid om op verzoek van de Vlaamse regering de positie van het Nederlands in het Europees Octrooibureau op verzoek van de Vlaamse regering te ondersteunen², of het bewust nalaten van de Belgische vertegenwoordiger in het (Europees) btw-comité om het Vlaams standpunt aangaande vrijstelling van btw bij de aankoop van bouwgronden te verdedigen³, zijn hiervan sprekende voorbeelden. Vlaanderen zetelt weliswaar in het Comité van de Regio's maar deze instelling heeft geen enkele beslissingsbevoegdheid en wordt in de EU niet ernstig genomen. Kortom, de steeds verdergaande Europese integratie is juist een bijkomende reden voor Vlaamse onafhankelijkheid. Naarmate er meer bevoegdheden worden overgeheveld naar het Europese niveau, waar enkel de staten de uiteindelijke beslissingen nemen, dringt zich nog meer de noodzaak op om op dit niveau ten volle aanwezig te zijn. Vlaanderen kan het zich eenvoudigweg niet langer veroorloven om niet als staat in Europa aanwezig te zijn. Buiten de noodzaak om mee te wegen op het Europese besluitvormingsproces is de aanwezigheid als staat in Europa ook broodnodig om onze taal en cultuur, ons grondgebied en ook ons internationaal aanzien te vrijwaren.

¹ De transfers van Vlaanderen richting Wallonië bedragen jaarlijks 12,68 miljard euro. Door deze transfers verliezen de Vlamingen jaarlijks meer dan 7 procent van hun Bruto Binnenlands Product (BBP). Het gaat hier om de hoogste interregionale geldstroom ter wereld!

² Guido Naets, 'Vlaanderen als EU-lidstaat', *Secessie*, januari-februari-maart 2002, op: www.secessie.nu.

³ Katrien Verstraete, 'Europees BTW-verdict klap voor Vlaanderen', *De Tijd*, 11 december 2008.

De vernederingen en terechtwijzingen die Vlaanderen in Europa moet ondergaan inzake taaldossiers zoals de Vlaamse wooncode, de niet-benoeming van de burgemeesters in de Vlaamse Rand én de daarmee samenhangende onbegrip van Europa voor onze taalwetgeving, vloeien voort uit de Europese perceptie dat België een tweetalig land is waar het territorialiteitsprincipe - de bestuurstaal is de taal van de regio - niet mag spelen. Europa zal Vlaanderen enkel beschouwen en respecteren als ééntalig gebied als Vlaanderen zélf staat is.

Van het Belgische juk bevrijd heeft de Europese lidstaat Vlaanderen alle troeven om het 'Beieren aan de Noordzee' te worden. We hebben een goed opgeleide bevolking en beschikken in het Europa zonder grenzen over belangrijke logistieke- en distributiemogelijkheden. Als exportgerichte natie zullen we alle kansen krijgen en zullen we het ook waarmaken. Dit wordt ook door buitenlandse waarnemers bevestigd⁴. Met zijn 6 miljoen inwoners en zijn internationaal georiënteerde economie bevindt Vlaanderen zich in West- en Noord-Europa in het gezelschap van landen als Ierland (3,7 miljoen), Noorwegen (4,4 miljoen), Finland (5,2 miljoen), Denemarken (5,3 miljoen), Zwitserland (7,1 miljoen), Oostenrijk (8,1 miljoen) en Zweden (8,9 miljoen). Vlaanderen heeft alles te winnen bij zijn onafhankelijkheid, zoveel is duidelijk.

Dit onafhankelijke Vlaanderen mag niet een loutere adressaat en uitvoerder van de Europese regelgeving zijn. Onze vertegenwoordigers moeten niet alleen zoveel mogelijk trachten te wegen op de Europese besluitvorming, ook moet er zoveel mogelijk democratische controle op de Europese besluitvorming op het Vlaamse niveau worden ingebouwd. Wij pleiten ervoor om het Deense systeem van parlementaire controle op het EU-beleid ook in het onafhankelijke Vlaanderen in te voeren. Dit houdt in dat de regering vooraf haar standpunt over onderwerpen en voorstellen van regelgeving die ter sprake komen in de Raad moet voorleggen aan het Vlaams Parlement. Na een discussie met de betrokken minister aanvaardt of verwerpt de 'Commissie Europese Aangelegenheden' van het Vlaams Parlement dit voorstel of formuleert ze zelf een mandaat waarbinnen de regering in de Raad moet onderhandelen. De betreffende minister moet in ieder geval binnen de grenzen van het mandaat blijven. Dit houdt in dat, indien geen resultaat binnen het mandaat van het parlement kan bereikt worden, de minister terug naar de regering moet om een nieuw mandaat te bekomen. Indien de betreffende minister zich niet aan het mandaat houdt, kan een motie van wantrouwen worden ingediend⁵. Om het systeem flexibel te houden, worden de mandaten in het algemeen vrij ruim geformuleerd zodat de regering wat onderhandelingsruimte heeft. De Deense ervaring leert dat een dergelijk systeem perfect functioneert en dat men enkel de politieke wil moet hebben om het in te voeren en toe te passen. Dat die wil bij de huidige leidende Vlaamse politieke klasse totaal niet aanwezig is, bleek uit de geschiedenis van de goedkeuring van de vroegere Europese Grondwet. De Nederlanders en Fransen mochten over de grondwet stemmen, maar de Vlamingen niet.

⁴ Zie bijvoorbeeld: Olivier Podevins, 'Kleinstaat Flandern? Zukunftsperspektiven der flämischen Region zwischen Globalisierung und europäischer Integration', in: Romain Kirt en Arno Washkuhn (red.), *Kleinstaaten-Kontinent Europa.*, Baden-Baden: Nomos Verlagsgesellschaft, 2001, (211-227).

⁵ Dit voorstel is ingeschreven in het voorstel van Vlaamse Grondwet van het Vlaams Belang (Dirk Crols & Gerda Van Steenberge, *Proeve van Grondwet van de Republiek Vlaanderen*, 2005 (tweede uitgave), blz. 16).

Alhoewel twee derde van de Vlamingen vond dat er over de Europese Grondwet een referendum moest worden georganiseerd⁶ en dit ook juridisch mogelijk was⁷, keurde de Vlaamse regering zonder verpinken deze grondwet goed. Alweer namen de Vlaamse politici de Vlamingen niet ernstig.

*

* *

⁶ 'Ruime meerderheid wil EU-referendum', *De Standaard*, 26/27 februari 2005.

⁷ Hierover: Wilfried Dewachter, 'Vlaanderen moet veto tegen volksraadpleging herroepen', *De Tijd*, 2 februari 2005.

II. De natiestaten als pijlers van de Europese Unie

Vlaanderen moet dus een volwaardige EU-lidstaat worden. Vraag is dan natuurlijk hoe dit Europa er voor ons moet uitzien. Het spreekt voor zich dat Vlaanderen, na het afschudden van het Belgische juk, niet in een Europees keurslijf mag terecht komen. Het Vlaams Belang is tegenstander van een Europese superstaat en kant zich derhalve tegen het concept van een verenigde staten van Europa. Een pleidooi voor de 'Verenigde Staten van Europa' gaat totaal voorbij aan de aparte ontstaansgeschiedenis van de Verenigde Staten van Amerika, en miskent de fundamentele verschillen tussen Europa en de Verenigde Staten.

Toen de Amerikaanse kolonisten op de Conventie van Philadelphia (1787) besloten om de Confederatie (1781-1787) te vervangen door een federatie, bestonden er op het Amerikaanse continent geen volwaardige moderne staten met een eigen staatsrechtelijke en politieke ordening. Integendeel, het ging eerder om prille, kwetsbare landbouwenteiten die voor hun loutere voortbestaan wel gedwongen waren om op te gaan in een hechte politieke federatie⁸. Dit is een belangrijk verschil met Europa waar er aan de vooravond van de Europese integratie moderne staten met een eigen staatsrechtelijke en politieke ordening bestonden, elk met een eeuwenoude geschiedenis. Het federalisme werkt zeer goed in Amerika omdat er, ondanks de verschillen tussen de afzonderlijke staten en etnische groepen, zeker sprake is van een gemeenschappelijke identiteit en ieder geval van een statenoverschrijdende dominerende taal, het Engels⁹. Daarom kan in Europa geen federalisme, naar het model van Amerika, worden ingevoerd. Een federaal Europa is onmogelijk en ongewenst omdat Europa een mozaïek is van volkeren, allemaal met een eeuwenoude geschiedenis, met een eigen taal en cultuur, rechtstraditie en met eigen specifieke collectieve doelstellingen. Er bestaat geen Europese identiteit in dezelfde zin als er een Amerikaanse identiteit is. Niemand beschouwt zich in de eerste plaats Europeaan en pas daarna Italiaan of Zweed. In de Verenigde Staten zien de Amerikaanse burgers zich daarentegen eerst als Amerikaan en daarna als New Yorker of Texaan.

Het bewijs van de culturele duurzaamheid in de EU is dat de eenheidsmarkt vooral tot stand is gebracht door het vrij verkeer van goederen, diensten en kapitaal. Het vrije verkeer van personen speelt relatief gezien slechts een zeer kleine rol, ondanks de multimedia en het moderne vervoer.

In de cultureel en taalkundig vrij homogene Verenigde Staten is het personenverkeer veel intenser¹⁰. Een verhuis van de ene naar de andere Amerikaanse staat is voor de Amerikaan niet zo'n grote stap omdat hij, cultureel gezien, in hetzelfde land blijft wonen. Hij blijft onder de '*fellow-Americans*' die dezelfde taal spreken, dezelfde geschiedenis en symbolen hebben, dezelfde feestdagen kennen en naar dezelfde televisieprogramma's kijken¹¹.

⁸ Ad Verbrugge, *Tijd van onbehagen. Filosofische essays over een cultuur op drift.*, Amsterdam: Sun, 2004, blz. 148-149 en blz. 152.

⁹ Larry Siedentop, *Democracy in Europe.*, Allen Lane: The Penguin Press, 2000, blz. 9-22.

¹⁰ Herbert Tombeur, 'Europese Unie tussen instrumenten en symbolen', *Internationale Spectator*, september 2002, (426-432), blz. 428.

¹¹ Ad Verbrugge, *op. cit.*, blz. 178.

Het Vlaams Belang is dan ook gekant tegen het **Verdrag van Lissabon**, een kopie van de vroegere Europese Grondwet die nog onleesbaarder is dan het origineel. Dit verdrag ondergraaft immers in ernstige mate de soevereiniteit van de lidstaten en zet een definitieve stap naar een Europese superstaat. Bepaalde elementen in dit verdrag keren de verhouding die tot nog toe bestond tussen de lidstaten en de EU fundamenteel om. Dit verdrag maakt de EU machtiger dan ooit.

Zo krijgt de EU voor het eerst een eigen rechtspersoonlijkheid en wordt het een volwaardige rechtspersoon die niet alleen naast, maar ook boven de staten staat. Zoals de Amerikaanse federatie verschillend is van en grondwettelijk boven de afzonderlijke deelstaten staat, zo zal ook de EU superieur zijn aan de lidstaten en hun grondwetten. In de Verenigde Staten hebben alle deelstaten hun eigen grondwet en verschillen ze van elkaar inzake bepaalde aangelegenheden inzake fiscaal recht, sociale zekerheid, strafrecht en personen- en familierecht. Ook de EU zal nu definitief in die zin evolueren¹². Net het feit dat de EU totnogtoe geen aparte rechtspersoon was, werd door het Duitse Grondwettelijk Hof in zijn beroemd arrest over het Verdrag van Maastricht in 1993 als één van de waarborgen voor het behoud van de soevereiniteit van de lidstaten gezien¹³. In dit zelfde arrest benadrukten de rechters ook dat de Duitse Bondsrepubliek moet kunnen blijven beschikken over 'wezenlijke bevoegdheden'. Maar ook op dit punt gaat het de verkeerde kant uit. De Duitse jurist Klaus Heeger vergeleek in een lijvige analyse de vroegere Europese Grondwet met het hervormingsverdrag. Net zoals de grondwet verleende het hervormingsverdrag aan de EU in totaal 105 nieuwe bevoegdheden. De Europese symbolen van de grondwet gingen eruit, maar werden vervangen door de bevoegdheid 'klimaatverandering'.

In het hervormingsverdrag vervangt de besluitvorming bij gekwalificeerde meerderheid de unanimitieit in 62 materies, terwijl dit bij de grondwet het geval was voor 61 materies. Daarnaast worden er tal van nieuwe instellingen gecreëerd¹⁴. De voormalige Europese ombudsman, Jacob Söderman, wijst er dan ook op dat de EU door al die nieuwe bevoegdheden meer dan ooit lijkt op een federale staat¹⁵. Alsof dit alles nog niet genoeg is, wordt het Handvest van de grondrechten door het verdrag juridisch bindend gemaakt in alle aangelegenheden van Europees recht. Het Europees Hof van Justitie krijgt op die manier een blanco cheque om de bevoegdheden van de EU nog meer uit te breiden. Dit handvest is volgestouwd met allerhande 'positieve' rechten die zeer extensief zijn geformuleerd. De kunstmatige Europese burger heeft recht op zowat alles. Het is als het ware één grote opsomming van allerhande "*sociaal-economische beloften op Europees niveau*"¹⁶.

¹² Anthony Coughlan, 'Giving the EU a federal state constitution: explanatory notes on the 2007 renamed constitutional treaty - the so-called Reform Treaty', *EU Watch*, n° 7, oktober 2007, (5-13), blz. 9.

¹³ *Maastricht Urteil* van 12 oktober 1993, te vinden op: <http://oefre.unibe.ch/law/dfr/bv089155.html> ; de rechters stelden letterlijk dat de EU (nog) geen *Kompetenz-Kompetenz* (d.w.z. de mogelijkheid om volledig autonoom haar bevoegdheden te bepalen) heeft omdat ze onder meer geen 'onafhankelijk rechtssubject' is met eigen bevoegdheden.

¹⁴ Klaus Heeger, 'Comparison of the 2007 Reform Treaty with the earlier EU Constitution', *EU Watch*, n° 8, oktober 2007, (29-77).

¹⁵ 'Former EU ombudsman recommends Constitution referendum', *EUobserver*, 23 augustus 2004, te vinden op: <http://www.euobserver.com>

¹⁶ Udo di Fabio, 'The European Constitutional Treaty: an analysis', *German Law Journal*, n° 8, augustus 2004, te vinden op: <http://www.germanlawjournal.com>

In werkelijkheid gaat het helemaal niet over de bescherming van de grondrechten van de Europeanen. Deze worden immers al door verschillende instellingen en op verschillende manieren beschermd. De invoering van dit handvest kadert enkel binnen een federale logica. Naar het model van de Verenigde Staten wordt er een Europese '*Bill of Rights*' ingevoerd.

Voor het Vlaams Belang is een Europese superstaat uit den boze. De EU mag volgens ons enkel een intergouvernementeel samenwerkingsverband zijn *tussen* en *van* natiestaten. De natiestaten moeten de dragers en pijlers van de Unie blijven en moeten vrijelijk over hun toekomst kunnen beschikken. Wij verzetten ons derhalve tegen een EU die altijd maar meer bevoegdheden verwerft en steeds dieper ingrijpt in de interne aangelegenheden van de verschillende lidstaten. Het is bijvoorbeeld tekenend dat de Commissie, onder het mom van het recht op grensoverschrijdende gezondheidszorg, het recht van de lidstaten om een eigen gezondheidszorg te financieren en te controleren uitholt¹⁷. Geen enkel beleidsdomein is veilig voor de Europese bemoeizucht. Zo stuurde de Europese Commissie een delegatie van de zogenaamde Commissie tegen Racisme en Intolerantie naar Vlaanderen omdat ze de Vlaamse gemeenten Vilvoorde, Londerzeel en Geraardsbergen verdenkt van 'verkapt discriminatie' van anderstaligen en dit omdat deze gemeenten taaleisen stellen voor de aankoop van gemeentegronden of sociale woningen. Eerder al boog de Commissie zich over de taaleis die de gemeente Zaventem oplegde voor de aankoop van bouwgronden¹⁸. Niet alleen overschrijdt de Commissie op een flagrante wijze haar bevoegdheden, daarenboven zijn deze taaleisen volledig legitiem en zelfs noodzakelijk om de sociale problemen tengevolge van de inwijking van o.m. Eurocraten in Vlaams-Brabant het hoofd te bieden. Enerzijds is de EU zelf een belangrijk deel van het probleem van de verfransing van Vlaams-Brabant, anderzijds ontzegt de Commissie Vlaanderen het recht om jonge Vlamingen te helpen om in hun eigen streek te blijven wonen! Ook de mogelijkheid van lidstaten om een eigen immigratiebeleid te voeren, staat op losse schroeven na het arrest Metock (25 juli 2008). In dit arrest bepaalde het Europees Hof van Justitie dat volgens een Europese richtlijn van 2004 over het vrij verkeer van personen, EU-lidstaten de toegang tot hun grondgebied en het recht van verblijf in hun land niet mogen weigeren aan echtgenoten en andere familieleden van een EU-burger, legaal of niet. Het is totaal onaanvaardbaar dat Europese instellingen zich rechtstreeks moeien in deze beleidsdomeinen, laat staan dat ze hier beslissingsbevoegdheid verwerven.

Het Vlaams Belang eist dat:

- het ratificatieproces van het Verdrag van Lissabon wordt stopgezet, dat een nieuw verdrag wordt onderhandeld dat duidelijke grenzen stelt aan de bevoegdheden van de EU en dat - in overeenstemming met de Verklaring van Laken (2001) - bepaalde bevoegdheden terug aan de lidstaten worden gegeven; in dit nieuwe verdrag wordt het systeem van de dubbele meerderheid voor de besluitvorming in de Raad behouden, maar worden de instelling van de Europese President en elke verwijzing naar het Handvest van de grondrechten geschrapt; het rotatiesysteem van het zesmaandelijks Europese voorzitterschap wordt terug ingevoerd;

¹⁷ Voorstel van de Commissie (COM(2008)0414).

¹⁸ 'Europa tikt gemeenten op de vinger', 9 september 2008, te vinden op: <http://www.nnews.be/nl/regio/vbr-1800/europa-tikt-gemeenten-op-de-vinger/Article-1>

- de EU haar regulerend optreden beperkt tot die (grensoverschrijdende) gebieden waar een Europese aanpak logisch en een Europese meerwaarde vanzelfsprekend is zoals bijvoorbeeld milieu, transport en consumentenbescherming;
- materies die nauw verbonden zijn met de nationale identiteit, in handen van de staten of regio's blijven zoals onderwijs, cultuur, inburgerings- en integratiebeleid, immigratie- en vluchtelingenbeleid, arbeidsrecht, sociale zekerheid, fiscaliteit, strafrecht, politieel en justitieel beleid en tewerkstellingsbeleid.

*

* *

III. Een democratisch en transparant Europa

Een democratisch Europa

Democratie is in de huidige Europese Unie ver weg. Net zoals in België is er in de EU sprake van een ernstig democratisch deficit. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de meeste Vlaamsnationalisten Eurokritisch of Eurosceptisch zijn.

De democratische legitimiteit van de Commissie, de motor in het Europees besluitvormingsproces, is zeer zwak. In overeenstemming met de huidige praktijk bepaalt het hervormingsverdrag dat de Europese Raad een kandidaat voor het voorzitterschap van de Commissie voorstelt waarover het Europees Parlement dan kan stemmen¹⁹. Dit is natuurlijk geen echte verkiezing.

Het Vlaams Belang betreurt dat het voorstel dat Estland lanceerde tijdens de werkzaamheden in de Europese Conventie nooit een kans heeft gekregen. De Esten stelden voor dat een soort van gemengd kiescollege - bestaande uit twee vertegenwoordigers van de parlementen van elke lidstaat en een gelijk aantal Europese parlementsleden - de Commissievoorzitter zou verkiezen. De Europese Raad zou een lijst van maximaal drie kandidaten voorstellen. Het kiescollege zou dan een beslissing nemen bij een meerderheid van drie vijfde van de stemmen²⁰.

Als Europees parlements lid heeft men slechts een zeer beperkt controlerecht op Commissie en Raad. Het spel van meerderheid tegen oppositie, zoals bijvoorbeeld interpellaties rond actuele onderwerpen, bestaat in Europa niet. Het antwoord op parlementaire vragen laat soms maandenlang op zich wachten, en de verkregen antwoorden zijn dan nog dikwijls nietszeggend. Soms weigeren Commissie of Raad zelfs te antwoorden op een parlementaire vraag. Daarenboven komt nog dat zelfs dit recht drastisch wordt ingeperkt: op expliciete vraag van de Commissie zelf mag een parlements lid vanaf de volgende legislatuur nog maar maximaal 3 schriftelijke vragen stellen per maand²¹. Dit is ongezien en een parlement onwaardig.

Eurokritische en rechts-nationale krachten in het Europees Parlement worden monddood gemaakt. De regels voor het vormen van een fractie werden zodanig veranderd²² dat het wel zeer moeilijk wordt om nog een Eurokritische fractie te vormen en in te gaan tegen het eurocratische eenheidsdenken. De grote dominerende fracties hebben eenzijdig beslist dat niet alle politieke strekkingen over dezelfde middelen en

¹⁹ Artikel 17, § 7 van de Geconsolideerde versie van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

²⁰ Uiteenzetting van Henrik Hololei aangaande de artikelen 14-23 van het ontwerp van Constitutioneel Verdrag van 15-16 mei 2003; tussenkomen van Tunne Kelam, 20-21 januari 2003, geciteerd door: Ave Poom, 'How enlarged Europe should be managed? Estonian position in the European Convention: towards intergovernmentalism or supranationalism?', in: Konrad Pedziwiatr (red.), *Estonia, Latvia, Lithuania and Poland at the last stage of the EU accession process*, Civic Education Project, Boedapest, 2003, (72-105), blz. 79.

²¹ Verslag van Richard Corbett (A6-0197/2008) over de wijziging van het Reglement van het Europees Parlement in verband met de voorstellen van de Werkgroep parlementaire hervorming inzake de werkzaamheden van de plenaire vergadering en initiatiefverslagen.

²² Verslag van Richard Corbett (A6-0206/2008) over de wijziging van artikel 29 van het Reglement van het Europees Parlement inzake de oprichting van fracties.

dezelfde politieke rechten mogen beschikken. In het Europees Parlement is geen plaats voor echt politiek pluralisme en afwijkende meningen.

Ofschoon de nationale en regionale parlementen de volkeren in de verschillende lidstaten vertegenwoordigen en ze daarenboven de taak hebben om de omvangrijke Europese regelgeving om te zetten in nationale en regionale regelgeving, hebben ze in de huidige Europese constructie niets te zeggen.

Een bij het hervormingsverdrag aangehecht protocol stelt dat de nationale parlementen de Europese instellingen kunnen informeren dat een bepaald wetgevingsvoorstel ingaat tegen het subsidiariteitsbeginsel. Indien zo'n gemotiveerd advies de steun krijgt van tenminste één derde van alle stemmen van de nationale parlementen, is de Commissie enkel verplicht om zich opnieuw over haar voorstel te buigen maar niet om de opmerkingen van de nationale parlementen daadwerkelijk te respecteren en haar voorstel te wijzigen of in te trekken²³. Dat uitgerekend het Hof van Justitie bevoegd is om te oordelen over schendingen van het subsidiariteitsbeginsel²⁴ toont aan wat voor een lege doos dit beginsel is.

Het komt er op neer dat nationale parlementen even hun mond mogen open doen maar dat er geen enkele waarborg is dat de Europese instellingen hun opmerkingen ook maar enigszins serieus nemen. Eigenlijk institutionaliseren de protocollen over subsidiariteit de ondergeschikte rol van de nationale parlementen in de EU²⁵.

Het Vlaams Belang vindt de bevoegdheden van de nationale parlementen totaal ontoereikend en vindt zich derhalve terug in het voorstel voor een systeem voor van 'gele' en 'rode kaarten'. Indien een derde van de nationale parlementen niet akkoord gaat met een voorstel, moet de Commissie haar voorstel voorzien (gele kaart). Indien tweederde van de nationale parlementen een Commissievoorstel verwerpen, wordt het voorstel afgevoerd (rode kaart).

De burgers tellen in het Europees besluitvormingsproces al helemaal niet mee. Keer op keer krijgen we een demonstratie van de minachting van de Europese technocratische en politieke elite voor de mening van het volk. Nog voor de officiële uitslag van de volksraadpleging in Ierland over het hervormingsverdrag bekend was, liet Commissievoorzitter Barroso weten dat het ratificatieproces hoe dan ook zou verder gaan. Volgens de fractievoorzitter van de groenen in het Europees Parlement, Daniel Cohn-Bendit, is het antidemocratisch dat een klein volk tientallen miljoenen andere Europeanen gijzelt en de weg naar de 'vooruitgang' blokkeert. Wat deze grote roerganger er wel vergeet bij te zeggen is dat die tientallen miljoenen andere Europeanen gewoonweg niet de kans kregen of krijgen zich uit te spreken over zo'n fundamentele kwestie als de interne reorganisatie van de EU. In 2005 durfden de Fransen en Nederlanders het aan om zich uit te spreken tegen de Europese Grondwet maar deze mogelijkheid kregen ze geen tweede keer. In heel Europa mochten enkel de Ieren zich nog over het verdrag uitspreken. De Europese Raad van 11 december 2008 besliste dat

²³ Artikel 7 van het Protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid.

²⁴ Artikel 8 van het Protocol nr. 2.

²⁵ René Barents, 'Een grondwet voor Europa (III): de bevoegdheden van de Unie', *Nederlands Tijdschrift voor Europees recht*, november 2004, (311-317), blz. 317.

de Ieren een tweede keer moeten gaan stemmen over het verdrag, en dit in het najaar van 2009.

Ander staaltje van complete minachting voor de mening van de Europeanen zijn de toetredingsonderhandelingen met Turkije. Meer dan ooit staan de Europese volkeren negatief tegenover deze toetredingsonderhandelingen die nochtans door de Commissie met steeds meer ijver worden verder gezet. De kloof tussen het 'officiële Europa' en de Europese volkeren is in geen enkele kwestie zo groot.

Zo voerde het Franse opiniebureau 'Ifop' voor het Franse dagblad *Le Figaro* in 2008 - vier jaar na een eerste onderzoek - een opiniepeiling uit bij 7.007 personen in zeven landen. Tegenover 2004 is het verzet tegen een Turkse toetreding spectaculair gestegen. Met name zijn 51% van de Spanjaarden, 56% van de Italianen, 57% van de Britten, 80% van de Fransen, 76% van de Duitsers, 68% van de Belgen en 67% van de Nederlanders gekant tegen een toetreding van Turkije tot de EU²⁶. De Commissie mag nog zoveel ronkende verklaringen afleggen over democratie, het loutere feit dat deze toetredingsonderhandelingen gewoon verder gaan, bewijst dat het 'officiële Europa' gewoon geen democratie verdraagt.

Het Vlaams Belang eist dat:

- een gemengd kiescollege, bestaande uit zowel nationale als Europese parlementsleden, de Commissievoorzitter verkiest op basis van een lijst van maximaal drie kandidaten van de Europese Raad;
- de Belgische Europees commissaris moet worden voorgedragen door het federaal parlement; voorafgaandelijk moet de kandidaat-commissaris ook gehoord worden door de deelstaatparlementen;
- het controlerecht van de Europese parlementsleden op zowel Commissie en Raad wordt gemaximaliseerd en vindt de huidige afbouw van dit controlerecht onaanvaardbaar;
- het Europees Parlement in zijn midden tenvolle plaats laat voor Eurokritische stemmen en voor politiek pluralisme in het algemeen en pleit derhalve voor een versoepeling van de regels tot het vormen van een fractie;
- de nationale en regionale parlementen een veel grotere invloed krijgen in het Europese besluitvormingsproces en dat deze instellingen, in het geval van een meerderheid, voorstellen van de Commissie moeten kunnen verwerpen;
- de Europeanen de mogelijkheid krijgen om zich rechtstreeks uit te spreken over fundamentele beslissingen die de interne organisatie of externe aard van de EU fundamenteel wijzigen, zoals een ingrijpende wijziging van de verdragen of de toetreding van Turkije tot de EU.

Een transparant Europa

Een democratisch Europa impliceert ook een ver doorgedreven openheid en transparantie. De Europese burger heeft het recht te weten hoe parlementsleden en

²⁶ Eric Branca, 'Le non des européens', 4 september 2008, op: <http://www.valeursactuelles.com/>

ministers handelen in Europa als ze eenmaal verkozen of benoemd zijn, en hoe het besluitvormingsproces verloopt. Openbaarheid gaat hand in hand met democratie.

Het Vlaams Belang vindt derhalve dat alle Europese instellingen verplicht zijn om hun activiteiten, documenten en beslissingen openbaar te maken. Anders missen ze elke legitimiteit en geloofwaardigheid. Verder moeten de Europese burgers de mogelijkheid hebben om een bepaalde wetgevende of administratieve procedure te volgen en moeten ze toegang hebben tot alle met die procedure samenhangende documenten. De creatie van één Europees register of portaal voor informatie is daarbij een belangrijke stap. De geïnteresseerde burger moet volgens ons een overzicht krijgen van het oorspronkelijke voorstel, de notulen, de verslagen, de amendementen, de stemmingen, de uitslagen van de stemmingen, de debatten, de aangenomen teksten, de uitvoering door de lidstaten, de evaluatieverslagen enzovoort. Het Vlaams Belang wijst er op dat ongeveer 90% van alle juridisch bindende besluiten tot stand komt via de zogenaamde procedures voor gedelegeerde wetgeving (comitologiebesluiten; comitévergaderingen tussen de Commissie, de lidstaten en desgevallend het EP over praktische uitvoeringsbesluiten). Deze procedures moeten worden herzien, zodanig dat de leden, de werkwijze en het stemgedrag van de comitologiestemmen openbaar worden gemaakt en dat de burger rechtstreeks toegang krijgt tot de documenten in het comitologiestemmenregister van zodra deze naar de leden van de comités zijn verzonden.

Nog steeds blijft de Raad in gebreke om de openbaarheid van alle debatten, documenten en informatie te voorzien, inclusief de identiteit van de delegaties in de Raad, zijn werkgroepen en groepen deskundigen alsmede verslagen op te stellen van de openbare vergaderingen. Ook de Europese Raad is in hetzelfde bedje ziek. Maar natuurlijk moet vooral het Europees Parlement het goede voorbeeld geven. Verschillende belangrijke stappen kunnen worden gezet, zoals bijvoorbeeld betere informatie over de deelname aan en aanwezigheid bij parlementaire werkzaamheden, in absolute cijfers en in een percentage. Maar bovenal heeft de burger het recht om alles te weten over de vergoedingen en uitgaven van de parlementsleden, zeker na de voorbije financiële schandalen.

Het Vlaams Belang eist dat:

- alle Europese instellingen hun activiteiten, documenten en beslissingen openbaar maken en dat de geïnteresseerde burger inzage krijgt in alle wetgevende en administratieve procedures en de daarmee samenhangende documenten;
- de leden, de werkwijze en het stemgedrag van de comitologiestemmen openbaar worden gemaakt en dat de burger rechtstreeks toegang krijgt tot de documenten in het comitologiestemmenregister;
- de Raad zorgt voor de openbaarheid van alle debatten, documenten en informatie alsmede verslagen opstelt van de openbare vergaderingen;
- het Europees Parlement meer en betere informatie over de werkzaamheden van de parlementsleden verstrekt en dat de burger in staat wordt gesteld om alles te weten over de vergoedingen en uitgaven van de afzonderlijke parlementsleden.

IV. Een goed bestuurd en zuinig Europa: pleidooi voor een goed beheer van de middelen, afbouw van bureaucratie en 'ontvetting'

Een goed beheer van de middelen

Hoewel de EU-begroting slechts 2,5% van de totale publieke uitgaven in de EU of ongeveer 1% van het globale bruto nationaal inkomen (bni) van alle lidstaten uitmaakt, gaat het in absolute termen om een enorm hoog bedrag. Zo spendeerde de EU in 2007 meer dan 113 miljard euro²⁷. Dat betekent dat een doorsneegezin per jaar ongeveer 1.000 euro bijdraagt aan de Europese begroting. Meer dan 80% van de Europese ontvangsten stroomt immers binnen via bijdragen van de lidstaten op basis van hun bni en btw-ontvangsten²⁸.

In november 2008 stelde de Europese Rekenkamer voor het veertiende jaar op rij vast dat vele EU-uitgaven niet wettig en regelmatig beheerd worden.

Zowel bij het gemeenschappelijk landbouwbeleid (51 miljard euro) en het structuurbeleid (42 miljard euro), die goed zijn voor de grootste hap uit het budget, stelden de auditeurs zware onregelmatigheden en fraude voor miljarden euro vast²⁹. Zo had ongeveer 11% van het totale bedrag van de structuurfondsen niet uitbetaald mogen worden wegens foute gunningsprocedures of het opgeven van niet-subsidieerbare kosten.

En dan komen we bij de **Europese transfers** richting **Wallonië**. De Walen krijgen immers niet alleen elk jaar miljarden euro Vlaams geld toegestopt. In het kader van het Europese structuurbeleid kreeg Wallonië in de periode 2000-2006 maar liefst 672.430.656 euro aan Europese steunverlening op het gebied van doelstelling 1 van de Europese structuurfondsen en 164.445.783 euro voor wat betreft doelstelling 2³⁰. Voor 2007-2013 ontvangt Wallonië voor de convergentiedoelstelling 638,3 miljoen euro, namelijk 449,2 miljoen euro van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en 189,1 miljoen euro van het Europees Sociaal Fonds³¹. Net zoals de Vlaamse transfers verdwijnt het geld van de Europese belastingbetaler in de Waalse bodemloze putten.

De Europese Commissie wast steeds haar handen in onschuld en benadrukt telkens dat het terzake gaat om een gedecentraliseerd systeem waarbij de lidstaten verantwoordelijk zijn voor de besteding van de gelden en de projecten kiezen. Maar in een vraaggesprek met het dagblad *Métro* legt Gérard Deprez, Franstalig liberaal Europees parlementslid, de vinger op de wonde. Volgens hem hebben de Europese subsidies niet het gehoopte resultaat in en voor Wallonië teweeggebracht in vergelijking met andere regio's. Hij heeft het dienaangaande over 'slechte projecten' waarvoor niet enkel Wallonië maar ook de

²⁷ Europese Rekenkamer, Persbericht, *Jaarverslag. De EU-begroting 2007*; Jaarverslag van de Rekenkamer over de uitvoering van de begroting over het begrotingsjaar 2007, vergezeld van de antwoorden van de instellingen, *Publicatieblad*, C 286, 10 november 2008.

²⁸ Karel Pinxten, 'Beheer EU-uitgaven kan veel beter', *De Tijd*, 14 november 2007.

²⁹ 'EU-Rechnungshof: Milliarden-Fehler bei EU-Ausgaben', *DiePresse.com*, 20 november 2008.

³⁰ Antwoord van Europees commissaris Danita Hübner (6 maart 2006) op schriftelijke vraag van Frank Vanhecke dd. 7 februari 2006 (E-0498/06).

³¹ Antwoord van Europees commissaris Danita Hübner (7 april 2008) op schriftelijke vragen van Koen Dillen dd. 7 februari 2008 (E-0709/08, E-0711/08, E-0712/08, E-0710/08).

Commissie verantwoordelijk is omdat deze de projecten goedkeurt³². Vanzelfsprekend ligt een groot deel van de verantwoordelijkheid bij de nationale en regionale overheden. Maar het grootste probleem is dat de huidige controlesystemen zwaar tekort schieten. De verspilzucht en de fraude zitten ingebakken in het systeem. De meeste van de financiële transfers naar de miljoenen begunstigden, gaande van landbouwers, vzw's, lokale en regionale overheden en organisaties, verlopen onrechtstreeks en via vele tussenstations.

Naast de wijdverspreide fraude met de Europese fondsen richting lidstaten is er ook de enorme verspilzucht. Eurocraten sluizen tientallen miljoenen Europees belastinggeld naar allerhande nutteloze projecten door en kennen zichzelf ook exorbitante vergoedingen toe. De geldverspilling binnen het 'officiële Europa' neemt groteske vormen aan. Zo bleek bijvoorbeeld uit een rapport van de Europese Rekenkamer van 2007 dat de Europese instellingen massaal geld verspillen aan de bouw en aankoop van gebouwen omdat ze meestal gebruik maken van de onderhandelde procedure in plaats van de openbare aanbesteding³³.

De organisatie 'Open Society' stelde een goed gedocumenteerde lijst op van 100 voorbeelden van fraude en verspilzucht. Zo gebruikte een tandarts in het Italiaanse Consenza Europese fondsen om een gele Ferrari Testarossa te kopen van ongeveer 200.000 euro en een Formule I-wagen, tezamen met nog 55 andere luxewagens. Hij kreeg dit geld om een zaak van zonnepanelen op te richten die evenwel nooit heeft bestaan³⁴.

Natuurlijk krijgt de lezer ook voorbeelden uit de Waalse PS-staat. De stad Charleroi ontving Europese fondsen ter waarde van zo'n 12 miljoen euro, geplaatst op een geheime rekening, waarmee dan een reeks dure diners en reizen werden gefinancierd. Zo ging een delegatie van de PS met dit geld naar een jachtpartij in Wit-Rusland. De huidige voorzitter van het Waalse Parlement, José Happart, was één van de gelukkige deelnemers. Toen hij hierover werd ondervraagd, verklaarde hij doodeenvoudig dat hij nooit vraagt vanwaar het geld komt. In 2000 maakten de socialistische kameraden met het geld van de Europese belastingbetaler grote zwier in het exclusieve restaurant 'Chez Edgard et Madeleine'. Kostprijs: 3.200 euro³⁵.

Het bekendste voorbeeld van Europese verspilzucht is natuurlijk de maandelijkse verhuis van het Europees Parlement naar Straatsburg. Ongeveer 4.000 mensen (parlementsleden, ambtenaren, journalisten, leden van Europese Commissie, enzovoort) maken de maandelijkse reis naar Straatsburg en krijgen daarvoor een onkostenvergoeding. Ook zijn er de onderhouds- en electriciteitskosten van het enorme gebouw dat meer dan 300 dagen per jaar leeg staat. In totaal zou de jaarlijkse kost van de verhuis zo'n 200 miljoen euro bedragen³⁶. Meer dan 1,2 miljoen mensen ondertekenden een petitie tegen deze maandelijkse verhuis die aan het parlement werd overhandigd. Terwille van de efficiëntie en het zuinig beheer pleit het Vlaams Belang voor één zetel voor het parlement.

³² *Métro*, 4 februari 2008.

³³ Andrew Rettman, 'EU institutions wasting money on buildings', *EUobserver.com*, 26 juni 2007.

³⁴ Open Europe, '100 examples of EU fraud and waste', 9 november 2008, te vinden op: <http://www.openeurope.org.uk/research/top100waste.pdf>

³⁵ *De Standaard*, 24 maart 2007.

³⁶ Leigh Phillips, 'EU petitions committee debates Brussels-Strasbourg 'travelling circus'', *EUobserver.com*, 26 februari 2008.

Berucht zijn de zelfbedieningssystemen binnen het Europees ambtelijk apparaat. Zo genieten leden van de Europese Commissie en rechters bij het Hof van Justitie en Gerecht van Eerste Aanleg na de beëindiging van hun ambt van enorme overbruggingstoelagen (40 tot 65 %) gedurende drie jaar, zelfs als ze maar enkele maanden werkzaam waren in die functie³⁷. Zo maakte de Tsjech Telicka slechts 6 maanden deel uit van de Commissie maar ontving hij desalniettemin gedurende 3 jaar maandelijks 7.242 euro³⁸.

In het algemeen benadrukt het Vlaams Belang dat het de Commissie is die de miljarden euro's van de belastingbetaler beheert en dat zij derhalve voor fraude en de verspilzucht rechtstreeks verantwoordelijk is. Het is de taak en de plicht van de Commissie om strikte controles door te voeren.

Het Vlaams Belang eist dat:

- de controlesystemen verbeterd worden teneinde onwettige en onregelmatige betalingen uit te sluiten;
- er een sterke controle en beheersing van de massale Europese geldstromen naar Wallonië komt;
- de band tussen de Europese Commissie en het Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF) doorgeknipt wordt en dat OLAF een volledig onafhankelijke instelling wordt die over voldoende slagkracht beschikt;
- eventuele tekortkomingen en wanpraktijken binnen OLAF zelf vanzelfsprekend zo snel mogelijk aangepakt worden;
- er een einde komt aan de Europese financiering van nutteloze projecten en instellingen;
- er een einde komt aan het maandelijks reiscircus van het Europees Parlement van Brussel naar Straatsburg en pleit voor één zetel voor het parlement;
- schoon schip wordt gemaakt met de zelfbedieningssystemen binnen het Europees ambtelijk apparaat en pleit in dit kader voor een fundamentele wijziging van het huidige systeem van overbruggingstoelagen; meer in het bijzonder willen wij dat de toelagen sterk worden verminderd in functie van de ambtstermijn, dat ze gelden voor een meer beperkte periode en dat ze worden beëindigd bij het vinden van een nieuwe functie.

Ontvetting en afbouw van bureaucratie

De Europese bureaucratie is berucht. Het is voor vele burgers en ondernemingen een zeer moeilijke opdracht om de weg te vinden naar de juiste fondsen, programma's, formulieren en noem maar op. Er is geen kat die haar jongen terugvindt in het complexe en onoverzichtelijke kluwen van regelgeving. De Europese administratie lijkt wel op een afweermechanisme van het 'officiële Europa' tegen de burger.

³⁷ Verordening Nr. 422/67/EEG, Nr. 5/67/Euratom van de Raad van 25 juli 1967 tot vaststelling van de geldelijke regeling voor de Voorzitter en de leden van de Commissie, de President, de rechters en de griffier van, alsmede de advocaten-generaal bij het Hof van Justitie (*Pub.*, 8 augustus 1967, 187/1).

³⁸ Martin Halusa, 'Selbstbedienung nicht ausgeschlossen', *Die Welt*, 22 september 2004.

Deze Europese institutionele structuur breidt zich ook steeds verder uit. Het ontstaan van de zogenaamde Europese agentschappen is daarvan het meest treffende voorbeeld. Doorheen de jaren zijn deze instellingen als paddestoelen uit de grond geschoten. In 2000 werden de enkele agentschappen bemand door 166 ambtenaren. In het begin van 2007 was hun aantal al fiks gestegen en het personeelsbestand liefst verachtvoudigd³⁹.

Vandaag zijn er in totaal 30 gedecentraliseerde regelgevende agentschappen. Naast de eigenlijke 24 Europese agentschappen zijn er het Europees Defensieagentschap, het EU Instituut voor Veiligheidsstudies en het EU Satelliet Centrum, het Europees Politiecollege, Europol en Eurojust. Tezamen met deze uitbreiding neemt ook de verspilzucht alweer toe. Zo wees de Europese Rekenkamer er op dat het Europees Politiecollege massaal Europese fondsen had gebruikt voor de aankoop van wagens en dure meubelen⁴⁰. We hebben in ieder geval te maken met een parallelle administratie naast de Commissie. Er rijst een serieus coördinatieprobleem. Is er nog een piloot aan boord? Wie heeft nog een overzicht op dit kluwen om dubbel werk te vermijden en een efficiënte administratie te verzekeren? Daarenboven is er het probleem van de controle op al deze instellingen.

'Europa' heeft de neiging en wil om zich steeds verder uit te breiden. Dit is niet alleen zo bij de Europese agentschappen, maar ook bij de eigenlijke Europese instellingen. Nemen we als voorbeeld de Europese Bank voor Reconstructie en Ontwikkeling. Deze werd opgericht in 1991 met de specifieke taak om het economisch transformatieproces van een staats- naar een markteconomie in de voormalige communistische landen van Midden- en Oost-Europa te ondersteunen. Aangezien de bestaansreden van deze bank inmiddels is weggevallen, zou deze instelling normaal gezien moeten worden afgeschaft. Maar in de plaats daarvan circuleren er binnen de EU juist plannen om deze bank te doen samensmelten met de Europese Investeringsbank teneinde een soort van nieuwe ontwikkelingsbank te creëren die actief is buiten Europa. Het is echter zo dat de Europese Investeringsbank naast de ondersteuning van de infrastructuur in verschillende EU-lidstaten nu al tal van ontwikkelingsprojecten in Rusland, Afrika, Azië en Latijns-Amerika financiert. De voorgestelde nieuwe taken voor deze nieuwe bank kunnen dus perfect worden vervuld door de Europese Investeringsbank en daarvoor moet geen nieuwe instelling worden gecreëerd. Het Vlaams Belang heeft in ieder geval in het Europees Parlement een resolutie ter afschaffing van de Europese Bank voor Reconstructie en Ontwikkeling ingediend⁴¹.

De Europese ambities van Brussel moeten getemperd worden. Uiteraard zal Brussel steeds een internationaal karakter hebben en daar hebben we geen moeite mee. Maar de Europese Unie telt zo'n 500 miljoen inwoners en zal de komende jaren verder groeien. Het is totaal onrealistisch alle belangrijke functies van dit grote Europa te blijven concentreren in één stad.

³⁹ Inge Grässle, 'Europe's 'parallel' civil service?', *European Voice*, 15 mei 2008.

⁴⁰ Jim Brunson, 'Police college spent EU funds on buying cars and furniture', *European Voice*, 11 december 2008.

⁴¹ Ontwerpresolutie over de afschaffing van de Europese Bank voor Reconstructie en ontwikkeling, ingediend door Philip Claeys, Frank Vanhecke en Koenraad Dillen.

Het Vlaams Belang eist dat:

- de Europese administratie 'klantvriendelijker' wordt en versneld vereenvoudigd wordt zodat geïnteresseerde ondernemingen en burgers veel sneller en efficiënter een beroep kunnen doen op Europa;
- er een einde komt aan de creatie van allerhande nieuwe Europese instellingen of agentschappen en dringt er ook op aan dat vele overbodige instellingen of agentschappen zoals de Europese Bank voor Reconstructie en Ontwikkeling, het Europees Comité voor de Regio's, het Bureau voor de grondrechten en het Europees Instituut voor Gendergelijkheid worden afgeschaft.

*

* *

V. Een uitbreidingsstop

Na eerdere uitbreidingen in 1973 (Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk), 1981 (Griekenland), 1986 (Portugal en Spanje) en 1995 (Finland, Oostenrijk en Zweden) nam de EU in 2004 Cyprus, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, Slovenië, Slowakije en Tsjechië op. Het Vlaams Belang heeft zich altijd achter deze opeenvolgende uitbreidingen geschaard, omdat het hier gaat om Europese landen. Wel zijn we van mening dat deze laatste uitbreiding voor wat betreft enkele landen te snel is gebeurd.

Het is omwille van die reden dat we ons altijd ernstige vragen hebben gesteld bij de toetreding van Bulgarije en Roemenië in januari 2007. Beide landen waren en zijn allesbehalve klaar voor EU-lidmaatschap. De Commissie was op voorhand gewaarschuwd. Enkele maanden voor de toetreding concludeerde het Centrum voor de studie van democratie, een door het Westen gefinancierde instelling die toekijkt op de strijd tegen corruptie, dat in Bulgarije de georganiseerde misdaad en de daarmee samenhangende corruptie het hele land in de greep houdt en een regelrecht obstakel is voor de ontwikkeling van een echte rechtsstaat en competitieve markteconomie⁴². De ironie is dat het lidmaatschap van de EU de corruptie nog deed toenemen omwille van de massale Europese geldstromen. Uiteindelijk kon zelfs de Commissie haar ogen niet meer sluiten en werd in juli 2008 800 miljoen euro steun aan Bulgarije bevroren. In november 2008 verloor het land dan 220 miljoen euro omdat de autoriteiten te weinig doen tegen fraude en corruptie. Ook de overige 560 miljoen euro blijft voorlopig bevroren⁴³.

De opname van Bulgarije en Roemenië getuigt van het slecht gevoerde uitbreidingsbeleid dat door de EU wordt gevoerd. De gevolgen van de toetreding van deze landen stellen echter niets voor in vergelijking met een Turkse toetreding tot de EU.

Het Vlaams Belang kant zich resoluut tegen een Turks lidmaatschap van de EU omdat Turkije eenvoudigweg geen Europees land is. Noch cultureel, noch historisch, noch geografisch behoort Turkije tot Europa. Nog geen 4% van de totale oppervlakte van Turkije ligt op het Europese continent, de rest situeert zich in Klein-Azië. Nog belangrijker is dat Turkije een islamitisch land is. Niet minder dan 99,8% van de bevolking is moslim. Deze staat, die behoort tot de islamitische beschavingsgemeenschap⁴⁴, kan gewoon niet ingepast worden in de EU omdat de islam bepaalde fundamentele waarden in Europa niet erkent zoals de scheiding tussen godsdienst en staat, de gelijkwaardigheid van man en vrouw enzovoort. Om in een unie samen te leven moet er een consensus bestaan rond bepaalde gemeenschappelijke basiswaarden en Turkije deelt die consensus niet. Daarenboven is het zo dat dit land, dat slechts in theorie een lekenstaat is, steeds meer islamiseert. De geschiedenis van de betrekkingen tussen Europa en Turkije kenmerkt zich door voortdurende bloedige conflicten waarbij een vroege Europese samenwerking juist ontstond om Europa te verdedigen tegen de steeds dreigende Turken. De Turken hebben nooit deelgenomen aan typisch Europese stromingen zoals de Renaissance en de Verlichting en beschikken niet

⁴² Anthony Browne, 'EU prepares to embrace a land of greed, killing and corruption', *The Times*, 12 mei 2006.

⁴³ Marc Peeperkorn, 'Bulgarije verliest EU-subsidie door fraude', *De Volkskrant*, 26 november 2008.

⁴⁴ Turkije is lid van de in Saoedi-Arabië gevestigde Organisatie van de Islamitische Conferentie (OIC).

over een traditie van democratische politieke cultuur. Ook vandaag de dag is Turkije geen echte democratie en worden de mensenrechten er massaal geschonden. Ongeveer de helft van de vrouwen in Turkije staan bloot aan geweld. Het martelen van gedetineerden blijft een gangbare praktijk en de zerotolerantie die keer op keer daarover afgekondigd wordt, blijft dode letter.

De opname van Turkije zou een enorm sociaal-economisch probleem stellen en een financiële aderlating betekenen voor de EU. Als lidstaat zou Turkije de grootste (in 2025 heeft Turkije ongeveer 87 miljoen inwoners en in 2050 rond de 97 miljoen) en tegelijk armste bevolking hebben van de EU. Maar liefst 35% van de actieve bevolking in Turkije werkt in de landbouw. De vroegere landbouwcommissaris Franz Fischler schatte dat alleen al de landbouwsubsidies aan Turkije zouden kunnen oplopen tot ruim 11 miljard euro per jaar. Tegen 2025 zou Turkije jaarlijks tussen de 22 en 33,5 miljard euro uit het EU-budget halen. Het hele grondgebied van Turkije komt in aanmerking voor subsidies uit de structuurfondsen⁴⁵. Wie gaat dat allemaal betalen, met welke middelen en wie zal willen inleveren?

De EU dreigt ook onbestuurbaar en conflictueus te worden. Turkije zal het grootste stemmengewicht in de Raad hebben en de grootste delegatie naar het Europees Parlement sturen. Ook zal het de sterkste militaire macht in de EU zijn met een leger van meer dan 600.000 man. De Turken spellen reeds nu EU-lidstaten zoals Duitsland de les over hun integratie- en immigratiewetgeving. Wat gebeurt er als Turkije morgen als volwaardige lidstaat aan de Europese vergadertafels zit? De Turken voelen zich reeds nu oppermachtig. Ondanks het feit dat Turkije een deel van het grondgebied van Cyprus militair bezet houdt, zijn (lucht)havens voor die lidstaat blokkeert en tevens via oorlogsfregatten Cypriotische schepen intimideert die op zoek zijn naar oliebronnen⁴⁶, gaan de toetredingsonderhandelingen niet alleen gewoon door maar worden ze nog versneld. Een Turkse toetreding zet de poorten van Europa ook open voor een oncontroleerbare en ongebreidelde immigratie en verlegt de buitengrenzen van de EU naar landen als Iran, Irak en Syrië waardoor de broeihaarden van het Midden-Oosten letterlijk in de achtertuin van Europa komen te liggen.

Vrede en stabiliteit op de Balkan zijn van essentieel belang voor Europa. We hebben geen belang bij door corruptie, gangsterisme en etnische conflicten geteisterde ministaatjes in onze achtertuin. Dit betekent niet dat alle kandidaat-lidstaten en potentiële kandidaat-lidstaten van de Balkan zomaar in de Europese Unie moeten worden opgenomen. Het voordeel van Bulgarije en Roemenië toont de nadelige gevolgen van een te snelle toetreding. Het Vlaams Belang pleit bijgevolg voor een tijdelijke uitbreidingsstop na de opname van Kroatië. Een perspectief voor de Balkanstaten op toetreding mag niet helemaal uitgesloten worden, maar een effectief lidmaatschap kan maar sprake zijn wanneer ze aan alle toetredingsvoorwaarden voldoen.

⁴⁵ Kris Van Haver, 'Turkije kost EU tegen 2025 jaarlijks 22 tot 33 miljard euro', *De Tijd*, 6 oktober 2004.

⁴⁶ Kostis Geropoulos, 'Greece, Cyprus, Turkey: of gunboats and oil', *New Europe*, 30 november-6 december 2008.

Het Vlaams Belang eist dat:

- de toetredingsonderhandelingen tussen de EU en Turkije ogenblikkelijk en definitief worden stopgezet en dat in de plaats daarvan een begin wordt gemaakt met de onderhandelingen over een bevoorrecht partnerschap met dit land;
- er een uitbreidingsstop komt na de toetreding van Kroatië tot de EU.

*

* *

VI. Immigratie- en asielbeleid: pleidooi voor een 'Fort Europa'

De strijd tegen de illegale immigratie

De illegale immigratie is één van de grootste uitdagingen waarmee de EU in de volgende decennia zal worden geconfronteerd. Het aantal illegalen in Europa wordt nu reeds geschat tussen de 4,5 en 8 miljoen⁴⁷. De explosieve bevolkingsgroei in geheel Afrika en het Midden-Oosten maakt dat steeds meer economische gelukzoekers proberen om Europa te bereiken om er zich blijvend te vestigen. Zo arriveerden er in Italië in de eerste tien maanden van 2008 al bijna 30.000 zogenaamde 'bootvluchtelingen'. In het hele jaar 2007 waren dat er 'slechts' 2007⁴⁸. Ook Spanje en Malta krijgen af te rekenen met een immigratie-invasie. Zowel Italië als Spanje waren en zijn zélf voor een groot deel verantwoordelijk voor deze toevloed van illegalen. Zo gaf de Spaanse socialistische regering Zapatero immers in januari-februari 2005 aan zo'n 800.000 illegalen de mogelijkheid om zich te regulariseren, hetgeen een enorm aanzuigeffect had en heeft.

Ook in België werden onder de paarsgroene regering Verhofstadt I massaal illegalen geregulariseerd met alle gevolgen van dien. Zoals reeds is gebleken uit de studies van J.-P. Garson van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), lokt de ene regularisatie de andere uit⁴⁹. Deze regularisatie werd dan ook terecht zwaar bekritiseerd door o.a. de Duitse regering die er terecht op wees dat deze honderdduizenden geregulariseerde illegalen op deze wijze ongehinderd de Europese binnengrenzen kunnen overschrijden⁵⁰. Ook de regering Prodi II in Italië ging in juli 2006 over tot de massale regularisatie van illegalen⁵¹.

Als antwoord op de Duitse kritiek ontwikkelde de Commissie een systeem van wederzijdse informatie. Indien een lidstaat de intentie heeft om een maatregel te nemen op het gebied van asiel en immigratie die gevolgen kan hebben voor de andere lidstaten, moet hij dit medelen aan de andere lidstaten en de Commissie. Aangezien de daaropvolgende besprekingen echter op geen enkele manier aanleiding kunnen geven tot een stemming of zelfs maar een aanbeveling aan de betrokken lidstaat⁵², is dit een maat voor niets.

Zoals gezegd kunnen geregulariseerde illegalen zonder problemen doorheen het Schengen-gebied reizen waarin immers geen binnengrenzen meer zijn. De recente uitbreiding van het Schengen-gebied naar het oosten zal niet alleen leiden tot een verhoging van de criminaliteit, maar ook tot een beduidende toename van de illegale immigratie. Schengen, met zijn open binnengrenzen, staat of valt met een waterdichte controle aan de buitengrenzen en die is er momenteel niet⁵³.

⁴⁷ Hannelore Croll, 'EU wirbt mit Blue Card um 20 Mio. Einwanderer', *Die Weltonline*, 13 september 2007.

⁴⁸ 'Meer migranten naar Europa', *De Volkskrant*, 4 november 2008.

⁴⁹ Aangehaald door: Peter Van Krieken, 'Europa ontwaakt', *Internationale Spectator*, maart 2001, (132-137).

⁵⁰ *Le Monde*, 9 februari 2005.

⁵¹ Claudia Dannhauser, 'Legalisierte Illegale: Italien am Pranger', *DiePresse.com*, 22 juli 2006.

⁵² Beschikking van de Raad betreffende de instelling van een procedure voor wederzijdse informatie over de maatregelen van de lidstaten op het gebied van asiel en immigratie.

⁵³ Hugh Williamson, 'Germans warn of illegal immigration', *Financial Times*, 20 december 2007.

Bij de controle van deze (vooral oostelijke en zuidelijke) buitengrenzen van de EU moet het Europese grensbewakingsagentschap Frontex een belangrijke rol spelen. Daarom moet deze instelling ook serieus versterkt worden, meer financiële en materiële middelen en een veel uitgebreider mandaat krijgen. Frontex moet meer dan ooit actief ondersteund worden door de EU-lidstaten, en gedane afspraken moeten ook daadwerkelijk nageleefd worden hetgeen tot nog toe niet altijd het geval was.

Welke zijn volgens het Vlaams Belang de belangrijkste toekomstige uitdagingen en taken voor Frontex?

Het is cruciaal dat Frontex overeenkomsten over operationele samenwerking afsluit met aan de EU grenzende buurlanden alsook met landen die, volgens allerhande risico-analyses, worden beschouwd als transitlanden qua illegale immigratie. Verder is het van groot belang dat Frontex verregaande bijstand verleent aan de grensbewakingsautoriteiten van dergelijke staten om er voor te zorgen dat zowel de opleiding en technische expertise van het grensbewakingspersoneel als de grensbewakingsystemen zelf van deze derde landen beantwoorden aan de EU-standaarden, normen en vereisten op dit gebied. Vanzelfsprekend moeten de nodige financiële en technische middelen worden verleend aan de autoriteiten van de staten die tenvolle samenwerken met Frontex. Het staat buiten kijf dat Libië een zeer belangrijk transitland is van illegale immigranten op weg van Noord-Afrika naar de EU-lidstaten Italië en Malta, en dat het derhalve van groot belang is dat er een gestructureerde vorm van samenwerking inzake grenscontrole komt met de staten ten zuiden van het Middellandse-zeegebied waarin Libië tenvolle betrokken moet worden. Wij roepen derhalve op tot een activering van de onderhandelingen tussen Frontex en de autoriteiten van Libië. Verder acht het Vlaams Belang het noodzakelijk dat Frontex zo snel mogelijk tot een overeenkomst komt met de autoriteiten van Turkije en dat zowel de Turkse nationale politie, de gendarmerie en de Turkse kustwacht nauw bij deze toekomstige samenwerking betrokken worden. In dit kader pleiten wij voor een systematische en grondige evaluatie van de uitvoering van de toekomstige overeenkomst tussen Frontex en de Turkse autoriteiten. In het algemeen zijn wij van mening dat de onderhandelingen over een overeenkomst tussen Frontex en de grensbewakingsautoriteiten van een derde staat, en *a fortiori* een kandidaat-lidstaat, kaderen binnen de politieke en economische betrekkingen tussen de EU als geheel en de betreffende staat, en dat een actieve weigering van de autoriteiten van een staat om mee te werken met Frontex rechtstreekse gevolgen moet hebben voor diezelfde politieke en economische betrekkingen.

Afgezien van de versterking van Frontex moet er in Europa zwaar geïnvesteerd worden in nieuwe technologieën zoals intelligente satellieten, onbemande vliegtuigjes en warmteradars.

Een sterkere controle van de buitengrenzen is evenwel slechts één onderdeel van een globale strategie ter bestrijding van illegale immigratie. Het is zo dat veruit de meeste illegalen in de EU personen zijn die Europa legaal zijn binnengekomen maar onderduiken na afloop van hun visum. Daarom moet er gewerkt worden aan een systeem en een gecoördineerde aanpak om deze mensen snel op te sporen.

Cruciaal is natuurlijk een daadwerkelijk en systematisch uitwijzingsbeleid van illegalen. Het Vlaams Belang pleit voor een kordaat uitwijzingsbeleid als sluitstuk van de strijd tegen illegale immigratie. Daarvoor zijn de lidstaten verantwoordelijk. Door een doortastend en efficiënt uitwijzingsbeleid geven zij het signaal aan de buitenwereld dat illegale immigratie niet loont. In België is totaal geen sprake van een effectief uitwijzingsbeleid. Ook gezamenlijke Europese initiatieven zijn mogelijk. Zo kondigden in 2005 Duitsland, Frankrijk, Italië, Spanje en het Verenigd Koninkrijk de organisatie van gezamenlijke chartervluchten aan om illegalen naar hun land van herkomst te sturen. Vliegtuigen zouden in elke van deze vijf landen illegalen van een welbepaald land oppikken en politiemensen van deze staten zouden dan deze vlucht begeleiden op weg naar het land van herkomst. Dit initiatief vloeit vooral voort uit de wil om aan de publieke opinie te tonen dat de Europese landen bereid en bekwaam zijn om gezamenlijk te handelen tegen illegale immigratie⁵⁴. Het Vlaams Belang staat achter dit initiatief maar vindt dat dit alles niet mag beperkt blijven tot een goedkope publiciteitsstunt. Dergelijke initiatieven moeten op een systematische manier georganiseerd worden en uitgebreid worden naar andere EU-lidstaten, zodat ook de kosten kunnen worden gedeeld.

In een gezamenlijke Europese strijd tegen illegale immigratie zijn ook de sluiting van terugnameovereenkomsten (terugname van illegale onderdanen) met derde staten een belangrijke component. Daarnaast moet de Commissie ook blijvend en systematisch voorlichtingscampagnes in Afrikaanse staten over de risico's van illegale immigratie financieren. Europa mag er ook niet voor terugschrikken zijn tanden te laten zien. Indien bepaalde derde staten weigeren om uitgewezen onderdanen terug te nemen moet dit gevolgen hebben voor hun betrekkingen met de EU, met name inzake ontwikkelingshulp en technische en financiële bijstand. In het algemeen moet de ontwikkelingshulp geheroriënteerd worden teneinde illegale immigratie tegen te gaan.

Het Vlaams Belang wijst er op dat de opname van nog meer immigranten - door onder meer de massale regularisaties - de bestaande samenlevingsproblemen met vreemdelingen nog zal doen verergeren en dat dit schadelijke economische en sociale gevolgen heeft voor alle lidstaten. Het Vlaams Belang benadrukt dat Europa geen immigratiecontinent is en pleit voor een waterdichte immigratiestop en voor een kordaat en veelomvattend beleid tegen illegale immigratie. Wij zijn van oordeel dat lidstaten die illegalen regulariseren een geloofwaardig en kordaat gemeenschappelijk Europees beleid ter bestrijding van de illegale immigratie ondergraven.

Het Vlaams Belang pleit voor:

- een echt 'Fort Europa' met waterdichte buitengrenzen;
- duidelijke afspraken tussen de lidstaten teneinde de (collectieve) regularisatie van illegalen voortaan uit te sluiten;
- massale investeringen in nieuwe technologieën zoals intelligente satellieten, onbemande vliegtuigjes en warmteradars;
- een serieuze versterking van Frontex; meer in het bijzonder moet dit agentschap meer financiële en materiële middelen en een veel uitgebreider mandaat krijgen;

⁵⁴ John Lichfield, 'EU 'big five' join forces to deport illegal immigrants', *The Independent*, 6 juli 2005; Elitsa Vucheva, 'Charter flights to deport illegal immigrants', *EUobserver.com*, 6 juli 2005.

- een gecoördineerde opsporing van personen die illegaal onderduiken na afloop van hun visum;
- een daadwerkelijk en systematisch uitwijzingsbeleid en juicht in dat verband systematische Europese initiatieven toe;
- een netwerk van terugnameovereenkomsten met derde staten en voor een koppeling van ontwikkelingshulp, technische en financiële bijstand aan de bereidheid van derde staten om hun onderdanen terug te nemen;
- een blijvende en systematische financiering van voorlichtingscampagnes over de risico's van illegale immigratie.

Legale immigratie: afwijzing van de 'blauwe kaart'

Inzake legale immigratie kant het Vlaams Belang zich tegen de Europese 'blauwe kaart' die door de Commissie is voorgesteld om hoogopgeleide immigranten uit derde landen aan te trekken voor economische sectoren met een gebrek aan arbeidskrachten. Deze vreemde arbeidskrachten krijgen toegang tot de 27 lidstaten. Na een verblijf van 3 jaar in de eerste lidstaat krijgen de immigranten vrijheid van mobiliteit binnen de EU. Ze hebben tevens binnen de 6 maanden recht op gezinshereniging, en krijgen toegang tot de sociale bijstand in de lidstaat in kwestie.

Het Vlaams Belang vindt dat het hele concept van de economische immigratie en van de blauwe kaart getuigt van kortetermijndenken dat ingegeven is door gemakzuchtige economische motieven, en abstractie maakt van de schadelijke sociale, politieke en culturele gevolgen op lange termijn. Europa telt vandaag reeds 20 miljoen werklozen. De opleiding, herscholing en activering van die werklozen, waaronder vele jonge vreemdelingen, is een taak van zowel overheid als ondernemingen. Het is natuurlijk gemakkelijker om (alweer) vreemde arbeidskrachten aan te trekken dan een beleid in die zin te ontwikkelen. De blauwe kaart is een zeer slechte zaak voor het onderwijs in de Europese landen. Regeringen zullen steeds minder investeren in onderwijs als ze vreemde arbeidskrachten kunnen 'importeren'. Onderwijs en opleiding worden als het ware in onderaanneming gegeven aan derde landen ten koste van het eigen onderwijs⁵⁵. De Europese blauwe kaart zal ook leiden tot een hersenvlucht (*brain drain*) uit de ontwikkelingslanden en schadelijke gevolgen hebben voor hun ontwikkeling⁵⁶. Deze landen hebben hun beste arbeidskrachten nochtans meer dan ooit nodig. Daarenboven vinden wij dat een Europees beleid ter bevordering van legale immigratie ingaat tegen het subsidiariteitsbeginsel: voor ons moeten de lidstaten absoluut en onvoorwaardelijk baas blijven over hun arbeidsmarkt.

Het Vlaams Belang wil dat men leert uit de fouten van het verleden. In de jaren '60 en '70 heeft men ook onder druk van het bedrijfsleven aan de lopende band vreemde arbeidskrachten geïmporteerd hetgeen is uitgedraaid op een groot maatschappelijk probleem met het ontstaan van parallelle samenlevingen waarin werkloosheid, criminaliteit en moslimfundamentalisme welig tieren.

⁵⁵ Valentina Pop, 'Blue Card policy bad for EU schools, expert says', *EUobserver.com*, 30 oktober 2008.

⁵⁶ Peter Apps, 'EU "blue card" scheme could drain developing world', *Reuters.com*, 26 oktober 2007, te vinden op: <http://africa.reuters.com> ; Lucia Kubosova, 'African states fear brain drain through EU blue card', *EUobserver.com*, 29 oktober 2007.

Men probeert de bevolking nu te paaien met de belofte dat het enkel gaat om hoogopgeleide en tijdelijke immigranten, maar de salamtactiek indachtig zal men het toepassingsgebied steeds verruimen en de relatief restrictieve voorwaarden steeds meer versoepelen. Bij de stemming in het Europees Parlement over de blauwe kaart viel ook het bondgenootschap tussen liberalen en de linkerkzijde op. Het gaat hier inderdaad om een coalitie tegen de samenleving. *Big business* wil snel inzetbare arbeidskrachten zonder te veel te moeten investeren en de multiculturele linkerkzijde wil een nieuwe immigratiegolf. De maatschappelijke kosten van dit alles worden gewoon afgewenteld op onze samenleving. Bij dit alles mogen we zeker niet vergeten dat deze Europese economische migratie *bovenop* de nationale systemen komt, het vormt een 'aanvullend aantrekkingsmiddel'⁵⁷ met een gemeenschappelijk beursstelsel.

In ieder geval kwamen er alleen al in 2007 in totaal zo'n 75.350 vreemdelingen België binnen. In de voorbije 20 jaar waren er dat 715.515. En dan zijn er nog de illegalen. Hun aantal wordt momenteel op minstens 100.000 geschat.

Het Vlaams Belang kant zich dan ook volledig tegen een Europees economisch immigratiebeleid en dus ook tegen het onthaal- en aanwervingscentrum van de Commissie in het Afrikaanse land Mali dat onder meer tot doel heeft om legale migratie te bevorderen. Het project in Mali zal in de toekomst ook toegepast worden in andere landen van Afrika zoals Senegal⁵⁸.

Het Vlaams Belang:

- kant zich tegen de Europese 'blauwe kaart' en
- pleit voor de afschaffing van onthaal- en aanwervingscentra in derde landen die de migratie naar Europa moeten aanmoedigen en bevorderen.

Het 'nieuwe Europese asielbeleid': alweer een nieuwe immigratiesluis

Ook de nieuwe voorstellen inzake gemeenschappelijk Europees asielbeleid van de Europese Commissie⁵⁹ zullen leiden tot een aanzienlijke aangroei van het aantal vreemdelingen in de EU. Met die nieuwe maatregelen wil Eurocommissaris Jacques Barrot naar eigen zeggen het Europese asielbeleid een 'aardiger gezicht' geven⁶⁰.

De opsluiting van asielzoekers zal in de toekomst enkel nog mogelijk is in 'uitzonderlijke omstandigheden' en wordt voor minderjarige kinderen helemaal taboe. Asielzoekers krijgen makkelijker toegang tot de arbeidsmarkt: de Commissie wil dat asielzoekers al na een half jaar na hun asielaanvraag in de gelegenheid worden gesteld om een baan te

⁵⁷ 'Het Europees Parlement steunt de "blauwe kaart" voor hoogopgeleide immigranten', Persbericht, 20 november 2008 (Ref.: 20081117IPR42214).

⁵⁸ Antwoord van Europees commissaris Louis Michel op schriftelijke vragen dd. 20 november 2007 van Frank Vanhecke (E-5764 en E-5765).

⁵⁹ Persbericht Europese Commissie: de Europese Commissie stelt voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel te wijzigen', 3 december 2008, IP/08/1875.

⁶⁰ Bert Lanning, 'EU geeft asiel een aardiger gezicht', *De Volkskrant*, 4 december 2008.

zoeken. In afwachting van toegang tot de arbeidsmarkt moeten asielzoekers ook 'zakgeld' krijgen. Ook wil de Commissie het recht op gezinshereniging in alle EU-lidstaten op

dezelfde manier verankeren. Bovendien zullen niet-begeleide minderjarigen hun aanvraag kunnen indienen in een lidstaat waar naaste familie woont⁶¹.

Daarnaast sleutelt de Commissie aan de Dublinverordening (waarin wordt vastgesteld welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek) en de Eurodac-verordening (een gegevensbank met vingerafdrukken van asielzoekers die de werking van de Dublinverordening ondersteunt)⁶².

Commissaris Barrot wil er ook voor zorgen dat asielzoekers niet gezonden worden naar staten met slechte opvangfaciliteiten of waarvan de kansen op toegang gering zijn: er wordt zowaar een mechanisme van opschorting van transfer naar zulke lidstaten ingesteld⁶³.

Het Vlaams Belang kant zich resoluut tegen dit nieuwe pakket van maatregelen. Net zoals het beleid van de 'blauwe kaart' komen deze voorstellen neer op een manifeste schending van het subsidiariteitsbeginsel en zullen ze aanleiding geven tot een nieuwe immigratiegolf naar Europa. Deze hervorming van het Europees asielbeleid heeft een enorm aanzuigeffect, vergelijkbaar met het regularisatiebeleid dat door bepaalde lidstaten werd gevoerd. De bevolking van de lidstaten werd hierover nooit om haar mening gevraagd.

Het Vlaams Belang wil dat:

- iedere lidstaat baas blijft over zijn eigen vluchtelingenbeleid; meer in het bijzonder moet iedere lidstaat vrijelijk kunnen beslissen over zijn asielprocedure, over de opvang en over de toegang tot de arbeidsmarkt;
- er in elke lidstaat een referendum over het immigratie- en asielbeleid wordt georganiseerd en heeft dan ook een ontwerp-resolutie in die zin ingediend⁶⁴.

*

* *

⁶¹ Thomas Ferenczi, 'Asile: la Commission européenne veut faciliter le droit au regroupement familial', *LeMonde.fr*, 3 december 2008.

⁶² 'Europese Commissie sleutelt aan asielbeleid', *DeStandaardonline*, 3 december 2008.

⁶³ Elitsa Vucheva, 'EU seeks better rights for asylum seekers', *EUobserver.com*, 3 december 2008.

⁶⁴ Ontwerp-resolutie ingediend overeenkomstig artikel 113 van het Reglement door Philip Claeys, Frank Vanhecke en Koenraad Dillen over het organiseren van een referendum over het immigratie- en asielbeleid van de Europese Unie.

VII. Een krachtadig en solidair buitenlands beleid ter verdediging van de Europese belangen en waarden

De kwestie van de Deense cartoons toonde (nog maar eens) aan hoezeer het Europa ontbreekt aan durf en politieke slagkracht om de Europese waarden naar buiten uit te verdedigen en solidair te zijn met haar lidstaten.

Het verhaal is bekend. Op 30 september 2005 werden er in het Deense dagblad *Jyllands Posten* satirische cartoons over Mohammed afgedrukt. Een van de prenten laat Mohammed met tulband en kromzwaard zien, de ogen afgedekt met een zwart balkje. Hij wordt geflankeerd door 2 vrouwen die geheel gehuld zijn in een chador, met uitzondering van een venster voor de ogen dat even groot is als het zwarte balkje. Een andere prent laat Mohammed zien met op zijn hoofd een tulband in de vorm van een bom met aangestoken lont. Kurt Westergaard, de tekenaar van deze cartoons, is naar eigen zeggen geïnspireerd door het internationaal terrorisme, dat volgens hem zijn 'geestelijke munitie' uit de islam haalt. In de islamitische wereld brak na de publicatie van deze cartoons een ware hetze uit tegen Denemarken met talrijke gewelddadige acties. Als vertegenwoordigers van de islamitische wereld voerden ook de Arabische Liga en de Islamitische Conferentie (OIC) een actieve haatcampagne tegen de Denen. De secretaris-generaal van de OIC, Ekmelledin Ihasanoglu, eiste zowaar de uitvaardiging van wetten tegen godslastering in alle EU-lidstaten en kondigde ook binnen de Verenigde Naties verdere stappen aan. Saoedi-Arabië kondigde als eerste islamitische staat een boycot tegen Deense producten af, en werd daarna gevolgd door andere islamitische landen. In enkele moslimstaten werden uitgever van dagbladen die de cartoons van *Jyllands-Posten* hadden overgenomen gearresteerd en voor het gerecht gesleurd⁶⁵.

De reactie van Javier Solana, de baas van het Europees buitenlands beleid, was beschamend. In plaats van het op te nemen voor Denemarken en voor de vrijheid van meningsuiting kroop hij door het stof en deed hij een rondreis door het Midden-Oosten om de islamitische leiders er toch maar van te overtuigen dat de 'gevoeligheden' van de islam voortaan zouden primeren op de vrijheid van meningsuiting. Het respect van de EU voor de islam is in Solana's bewoordingen 'totaal'⁶⁶.

In de kwestie van de Deense cartoons hadden de islamitische leiders het voortdurend over de noodzaak van het respect voor hun godsdienst. In islamitische landen (zoals o.m. Turkije) bestaat dat respect voor andere godsdiensten echter niet. Integendeel, de vrijheid van godsdienst is er zo goed als onbestaande. Leden van godsdienstige minderheden hebben het zeer moeilijk om hun geloof actief te belijden en worden ook allerlei andere beperkingen in de samenleving opgelegd. In verschillende islamitische landen worden zelfs gevangenisstraffen voorzien voor diegenen die trachten om moslims tot een andere godsdienst te bekeren⁶⁷. Het is onaanvaardbaar dat bijvoorbeeld de Palestijnen jaarlijks honderden miljoenen euro krijgen terwijl tegelijkertijd de laatste christenen in de Palestijnse gebieden vervolgd, geïntimideerd en verjaagd worden, dikwijls met actieve

⁶⁵ Human Rights Watch, 'Cartoon controversy: drop criminal charges for publication', 16 februari 2006.

⁶⁶ 'Solana mediates in cartoon dispute', *Deutsche Welle*, 14 februari 2006.

⁶⁷ In Algerije voorziet bijvoorbeeld de wet van 28 februari 2006 een gevangenisstraf van 5 jaar en een boete van ongeveer 10.000 euro voor eenieder die "aanzet tot of verleidingsmiddelen gebruikt om een moslim tot een andere godsdienst te bekeren" (Arezki Ait-Larbi, 'Les chrétiens pourchassés en Algérie', *Le Figaro.fr*, 25 februari 2008).

medewerking van de Palestijnse Autoriteit⁶⁸. Achteruitstelling en discriminatie van christenen in islamitische landen moet tastbare gevolgen hebben voor de politieke en economische betrekkingen tussen de EU en die staten. In het algemeen mogen slechts met islamitische landen betrekkingen worden aangeknoopt of verbeterd die de rechten van andersgelovigen tenvolle respecteren.

Het Vlaams Belang eist dat:

- de Commissie, de Raad en de Hoge Vertegenwoordiger voor Buitenlandse Zaken van de EU een krachtdadig buitenlands beleid voeren dat systematisch en consequent de Europese waarden ten aanzien van de islamitische wereld verdedigt;
- er een duidelijk signaal gaat richting OIC, Arabische Liga en al de afzonderlijke islamitische landen dat de vrijheid van meningsuiting en de persvrijheid fundamentele waarden zijn van al de Europese democratieën en dat de in Europa aanwezige moslims zich moeten aanpassen aan onze westerse waarden en normen;
- financiële en technische hulp aan de islamitische landen in het kader van het Europese nabuurschapsbeleid voortaan afhankelijk wordt gemaakt van tastbare, structurele vooruitgang inzake de rechten van godsdienstige minderheden in islamitische landen, van het respect voor de mensenrechten in die landen, van de niet-inmenging van die landen in binnenlandse aangelegenheden van de EU en van de inspanningen van die landen in binnenlandse aangelegenheden van de EU en van de inspanningen van die landen om hun in de EU verblijvende onderdanen te instrueren de Europese waarden te respecteren.

Het Europees buitenlands beleid moet niet alleen bepaalde fundamentele Europese waarden consequent verdedigen, maar moet ook de Europese belangen dienen. Marokko is bijvoorbeeld een van de grootste producenten van cannabis ter wereld en de grootste uitvoerder van hasj naar Europa. In de praktijk blijkt dat de Marokkaanse politie en overheid niet geneigd zijn efficiënt en hard op te treden tegen de productie en uitvoer van verdovende middelen. Anderzijds heeft Marokko bij de EU verzocht om een 'versterkt statuut'. Het Vlaams Belang vindt dat de EU Marokko moet wijzen op zijn verplichtingen inzake drugbestrijding en dat een voortzetting van de technische en financiële hulp aan Marokko - om maar te zwijgen over een 'versterkt statuut' - onvoorwaardelijk afhankelijk moeten worden gemaakt van een grote vooruitgang in de strijd tegen de drugsproducenten en- uitvoerders en terugname van illegalen.

Het Vlaams Belang wil dat:

- het Europees buitenlands beleid ten dienste staat van de gezamenlijke Europese belangen en dat dus ook het Europees nabuurschapsbeleid veel meer in die zin wordt gestuurd; financiële en technische hulp aan deze landen moet afhangen van een doelmatige samenwerking op het vlak van onder meer de bestrijding van illegale immigratie, de strijd tegen de uitvoer van verdovende middelen en de bestrijding van de internationaal georganiseerde misdaad.

⁶⁸ Dr. Justus Reid Weiner, *Human rights of Christians in Palestinian society*, Jerusalem Centre for Public Affairs, 2005.

Het huidige Europa kent al een lange periode van vrede en politieke stabiliteit. De veiligheid van de Europese samenleving wordt momenteel echter in gevaar gebracht door dreigingen zoals terrorisme, massavernietigingswapens, nucleaire dreiging, georganiseerde misdaad, maar op lange termijn ook door de achteruitgang van het milieu en slecht bestuur. In een gemondialiseerde wereld wordt het ook steeds moeilijker om onze welvaart veilig te stellen. Desalniettemin blijven de landen van de EU vasthouden aan een defensie die gestoeld is op de nationaal georiënteerde 'Koude Oorlog'-logica, terwijl we niet alleen nood hebben aan het verdedigen van het eigen grondgebied, maar aan een defensie die ook buitenlandse opdrachten uitvoert naar aanleiding van internationale stabiliteit en crisissen.

Hierbij neemt het belang van multilateralisme toe aangezien geen enkel land, zelfs niet de Verenigde Staten, deze veiligheidsproblematiek alleen kan aanpakken.

De NAVO is dan ook onmisbaar en onvervangbaar, maar een eigen Europese defensie kan het nodige evenwicht brengen in de Europees-Amerikaanse relatie. Een militair sterk georganiseerd Europa moet als gelijkwaardige partner de Verenigde Staten niet langer noodzakelijk en automatisch het leiderschap laten. Een gemeenschappelijk buitenlands- en veiligheidsbeleid gebaseerd op een Europese veiligheidsstrategie is een absolute noodzaak geworden om een antwoord te kunnen bieden op internationale problemen die vragen om crisisbeheer, militaire operaties of solidariteit in geval van terroristische aanslagen op één van de lidstaten.

Het beheer van internationale Europese militaire interventies, de definiëring van een Europese defensiepolitiek- en beleid op basis van observatie van de internationale situatie en de huidige militaire expertise moeten de speerpunten zijn van een gemeenschappelijke Europese benadering van de huidige politieke- en veiligheidsvraagstukken.

Europa moet in de toekomst sneller en efficiënter kunnen reageren met een Europese interventiemacht die niet alleen het Europese grondgebied moet beschermen, maar ook humanitaire en militaire opdrachten in het buitenland moet kunnen uitvoeren.

Een Europese samenwerking op het vlak van defensie vergemakkelijkt niet enkel de gezamenlijke militaire operaties, maar kan tevens de Europese capaciteit verhogen zonder dat de uitgaven moeten stijgen. Het huidig gebrek aan coördinatie werkt geldverspilling in de hand. Een vrije Europese markt voor defensie-uitrustingen is niet alleen een positieve evolutie voor de rationalisering van de ontwikkeling van nieuw materiaal, maar ook voor de Europese economie en het concurrentievermogen in het algemeen.

Innovatiekosten zijn in de defensie-industrie veelal hoog en het is dan ook economisch inefficiënt dat Europese landen hierbij los van elkaar en naast elkaar zouden werken. Er moet echter over gewaakt worden dat er geen monopolievorming ontstaat waardoor een paar grote bedrijven in enkele grote landen de Europese defensieprogramma's gaan bepalen. Een échte Europese vrije markt op het vlak van defensie moet ook ruimte laten voor KMO's, die erg flexibel zijn in het introduceren van nieuwe technologieën.

Daarom pleit het Vlaams Belang voor:

- de uitbouw van een echte Europese defensiepijler en voor een ver doorgedreven samenwerking tussen de verschillende Europese landen op het vlak van bewapening, militaire technologie en communicatie;
- de uitbouw van een volwaardige Europese interventiemacht die humanitaire en militaire opdrachten in het buitenland kan uitvoeren;
- de uitbouw van een vrije Europese markt voor defensieuitrustingen die ook ruimte biedt voor innovatie KMO's.

*

* *

VIII. Een halt aan de islamisering van Europa

Europa islamiseert in snel tempo. De feitelijke demografische evolutie spreekt boekdelen. In de EU leven er nu al zo'n 20 miljoen moslims en hun aantal gaat steeds verder in stijgende lijn. Deze steeds groter en sterker wordende gemeenschap kleeft een totaal andere maatschappijvisie aan. De islam is immers meer dan een godsdienst. Het is een maatschappelijke ordening, een ideologie, die zich uitstrekt tot alle aspecten van het leven. In de islam is geen plaats voor vrijheid van meningsuiting, vrijheid van godsdienst, democratie, gelijkheid van man en vrouw en scheiding van godsdienst en staat. In de grote Europese steden is er sprake van een echte islamitische getto-isering van bepaalde wijken. In deze islamitische enclaves kunnen de moslims terecht in moskeeën en koranscholen, etnische winkels met hallalvoedsel en bij islamitische vzw's en verenigingen die het oorspronkelijke sociale weefsel hebben overgenomen. De islamitische inktvlek wordt steeds groter, en verschillende Europese steden dreigen op termijn islamitische steden worden.

De snel groeiende islam stelt in alle Europese landen steeds meer eisen, gaande van hallalvoedsel in het onderwijs over de erkenning van islamitische feestdagen en gesubsidieerde rituele slachtingen tot het gescheiden zwemmen voor mannen en vrouwen in openbare zwembaden, christelijke symbolen in de overheidsgebouwen, het opleggen van een alcoholverbod aan nachtwinkels, snackbars en cafés. In Groot-Brittannië verbood een rechter aan hindoes en joden om als jurylid in het proces van een moslim te zetelen. De Britse Commissie voor Raciale Gelijkheid oordeelde dat ondernemingen gebedsruimtes voor moslims moeten voorzien en hen moeten betalen voor hun afwezigheid op islamitische feestdagen. In een stad in de Midlands werd een voorstel om een honderd jaar oude standbeeld van een varken te renoveren verworpen uit schrik om de moslims voor het hoofd te stoten. De BBC schortte het contract op van een populaire televisiejournalist omdat hij zagezegd te negatieve taal had gehanteerd over de bijdrage van de islam tot de mensheid.

In Spanje dacht het gemeentebestuur van Sevilla er aan om de patroonheilige van de stad, koning Ferdinand III, niet te betrekken bij de stadsfeesten omdat hij tegen de Moren had gevochten⁶⁹. Ook feestdagen en rituelen die onlosmakelijk verbonden zijn met onze christelijke, Europese traditie liggen onder islamitisch vuur. Zelfs de Sint en het Kerstfeest worden geconfronteerd met islamitische intolerantie. En de Europeanen capituleren steeds opnieuw. In de Oostenrijkse hoofdstad Wenen schafte de regerende roodgroene coalitie het bezoek van Sinterklaas aan de kleuterscholen af, en in het Engelse Oxford werd het Kerstfeest omgedoopt tot 'winterlichtfestival'. En in Vlaanderen mag de Sint in sommige stedelijke scholen voortaan geen kruis meer op zijn mijter dragen.

Hand in hand met deze islamisering heeft ook het moslimfundamentalisme zich in Europa genesteld. Overal in Europa zijn *jihad*-netwerken actief die aanslagen voorbereiden. In moskeeën wordt opgeroepen tot een heilige oorlog tegen Europa en het westen. De lidstaten moeten hier krachtig en doortastend optreden, onder meer door controles in moskeeën en islamitische scholen en verenigingen. Radicaal

⁶⁹ Leon de Winter, 'De islamisering van Europa', *Elsener.Nl*, 2 december 2004.

fundamentalistische moskeeën moeten gesloten worden en imams die oproepen tot geweld, uitgezet.

Aangezien de islamisering en de verspreiding van het moslimfundamentalisme een Europees probleem is, dringt zich ook een gezamenlijke Europese strategie op.

Het Vlaams Belang wil dat:

- ‘Europa de bewijslast voor nog steeds niet aangetoonde verenigbaarheid van een ‘Europese islam’ ondubbelzinnig bij de moslims legt en niet bij de niet-islamitische Europeanen, die zich altijd maar opnieuw aanpassen aan “het recht om niet gekwetst te worden in zijn geloof als moslim”;
- de Commissie de islamisering van Europa in al zijn facetten duidelijk in kaart brengt en dat er binnen de Commissie een speciale afdeling tegen de islamisering wordt opgericht; het onderzoeksrapport van de Commissie moet leiden tot een bijeenkomst tussen de verschillende lidstaten die dan een gezamenlijke strategie afspreken;
- de EU-lidstaten een gezamenlijk, kordaat antwoord formuleren op de islamisering en bovenal duidelijk maken dat de in Europa aanwezige moslims zich onvoorwaardelijk moeten aanpassen aan onze normen en waarden en dat een niet-aanpassing zal leiden tot een actief aanmoedigingsbeleid tot terugkeer;
- er een gezamenlijk Europees antwoord komt op de wildgroei van moskeeën in Europa en een verbod op de buitenlandse financiering of buitenlandse bestuurlijke invloed op moskeeën en islamitische scholen; een niet-naleving door islamitische landen moet leiden tot een opschorting van technische en financiële hulp;
- de Commissie een apart budget creëert voor de financiering van nationale voorlichtingscampagnes over de gevaren van de steeds verdergaande islamisering;
- er een jaarlijkse Europese herdenkingsdag komt ter nagedachtenis van de slachtoffers van de islamitische terreur;
- de afzonderlijke nationale politiediensten nog nauwer en functioneler gaan samenwerken in het kader van de strijd tegen het islamitisch terrorisme.

*

* *

IX. Vrijheid van denken in plaats van verstikkende politieke correctheid

Het valt te vrezen dat het huidige verstikkende politiek-correcte klimaat in Europa allesbehalve een doortastende strijd tegen de islamisering toelaat. Het 'officiële Europa' laat immers geen openlijke kritiek toe over de islam, laat staan dat een strategie tegen de islamisering van Europa kan worden uitgedokterd en uitgevoerd. Wijzen op het verband tussen de islam en het terrorisme is helemaal uit den boze. In de EU-strategie ter bestrijding van radicalisering en recruterende die in december 2005 werd aangenomen werd reeds de ontwikkeling aangekondigd van *"een niet beladen taalgebruik om over die onderwerpen te debatteren teneinde te voorkomen dat de islam met terrorisme wordt geassocieerd"*. Nadien werd zowaar een lexicon uitgewerkt met allerhande richtlijnen volgens dewelke bepaalde uitdrukkingen en woordkeuzes niet meer mogen worden gebruikt door EU-ambtenaren. Zo mag de uitdrukking 'islamitisch terrorisme' niet meer worden gehanteerd maar mag enkel nog gesproken worden over 'terroristen die de islam misbruiken'. Ook termen als 'jihad', 'islamisme' en 'fundamentalisme' zijn voortaan uit den boze. Volgens de Europese Commissie is het immers zo dat *"onbedoelde stigmatisering als gevolg van een ondoordachte woordkeuze (...) een ernstige negatieve psycho-sociale uitwerking op sommige mensen (kan) hebben en aldus aan een proces van radicalisering bijdragen. Dit te vermijden is geen kwestie van holle politieke correctheid, maar een manier om de culturele inhoud te erkennen die woorden in een samenleving met zich dragen, en een blijk van goede wil om het bewustzijn daarvan te stimuleren"*⁷⁰. De Commissie gaat er dus van uit dat als men via zelfcensuur belet om de problemen bij naam te noemen, ze wel vanzelf zullen verdwijnen.

In het algemeen zijn alle samenlevingsproblemen met vreemdelingen volgens de Commissie en het Europees Parlement bijna uitsluitend terug te brengen tot discriminatie en vooroordelen vanwege de 'bange blanke man'.

Nemen we de Roma als voorbeeld. Er wordt zomaar gesteld dat deze bevolkingsgroep een verrijking betekent voor de Europese samenlevingen maar dat die zich door vooroordelen en discriminatie niet kan ontplooien⁷¹. Die stelling mag dan wel politiek correct zijn, ze klopt factueel langs geen kanten. De ervaring die men heeft in talloze landen van Europa geeft integendeel aan dat de problemen met Roma vrijwel uitsluitend bij deze groep zélf ligt waarvan de zeden, waarden en normen werkelijk haaks staan op onze cultuur. Nog op het einde van 2008 besliste het Italiaanse Hof van Cassatie dat bedelen door zigeuners niet strafbaar kan worden gesteld omdat het nu eenmaal een integraal onderdeel uitmaakt van hun cultuur. Dat de integratie van Roma gewoonweg onmogelijk is en elke pamperpolitiek gedoemd is om te mislukken, daar zijn ze ook in Nederland eindelijk achter gekomen. Tweede Kamerleden uit het Nederlandse Utrecht zien geen nut meer in nieuwe subsidies voor de Roma omdat de vele geïnvesteerde miljoenen in huisvesting, welzijnsprojecten en scholing niets hebben opgeleverd. De werkloosheid, het schoolverzuim en de criminaliteit blijven ondanks alle denkbare maatregelen even schrikbarend hoog. De parlementsleden vinden derhalve dat de Nederlandse overheid eindelijk maar eens keihard moet optreden⁷².

⁷⁰ Antwoord van Europees commissaris Frattini op een schriftelijke vraag van Philip Claeys dd. 4 mei 2006 (E-1948/06).

⁷¹ Zie bijvoorbeeld de stelling van de Commissie naar aanleiding van de eerste 'EU Roma top' op 16 september 2008, op: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId>

⁷² 'Integratie Roma-zigeuners kost gemeente alleen maar geld', 26 november 2008, op: <http://www.gemeente.nu/>

Dit verstikkende politiek-correcte klimaat vertaalt zich in steeds verdergaande antidiscriminatie-regelgeving.

Zo werd op 29 juni 2000 de 'richtlijn op grond van ras en etnische afkomst'⁷³ van kracht. De werkingssfeer is zeer uitgebreid en schrijft een verbod in van discriminatie op grond van ras en etnische afkomst betreffende de toegang tot (betaalde) arbeid en de vrije beroepen, beroepskeuzevoorlichting en -scholing, werkgelegenheid en arbeidsvoorwaarden, het lidmaatschap van vakbonden en werkgeversorganisaties, sociale bescherming, sociale zekerheid en sociale voordelen, het onderwijs en tot slot het aanbod van goederen en diensten (zoals bijvoorbeeld verhuur van woonruimte). De 'kaderrichtlijn voor gelijke behandeling in werkgelegenheid en beroep', die op 27 november 2000 van kracht werd, bevat dan weer regels voor het tegengaan van discriminatie op grond van ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd en seksuele geaardheid in het werk⁷⁴. 'Intimidatie' van een vreemde werknemer wordt in beide richtlijnen als discriminatie beschouwd. Fundamenteel is dat de bewijslast wordt verschoven naar de werkgever: als een werknemer bij de rechter feiten naar voren brengt die kunnen wijzen op discriminatie, dan is het aan de werkgever om het tegendeel te bewijzen.

Op 2 juli 2008 lanceerde de Commissie een voorstel van richtlijn die een algemeen verbod van discriminatie op grond van leeftijd, handicap, seksuele geaardheid of godsdienst⁷⁵, dus ook buiten de werkplaats. België heeft in 2000 de oudere richtlijn al in al deze geest opgevat en sinds 2003 is in België naast de antiracismewet van 1981 ook een antidiscriminatie wet van kracht⁷⁶.

De richtlijn 2000/43/EG verplicht alle lidstaten om een zogenaamde antidiscriminatie-instelling op te richten die onder meer bevoegd is om bijstand te verlenen in gerechtelijke procedures en om onafhankelijke onderzoeken over discriminatie te verrichten. De Commissie subsidieert in dit verband het zogenaamde 'European Network of Equality Bodies' (Equinet-netwerk) dat bestaat uit alle nationale instellingen voor de bevordering van gelijke behandeling. In 2007 kreeg Equinet 288.380 euro en in 2008 (tot oktober 2008) 349.977 euro⁷⁷.

De ervaring leert - het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding (CGKR), vroeger geleid door de beruchte politieke inquisiteur Johan Leman - dat dergelijke instellingen politiek gekleurd zijn, politiek gestuurd worden en een instrument zijn om afwijkende politieke meningen de mond te snoeren. In het algemeen is een privatisering van het vervolgingsbeleid en een tussenkomst van allerlei private organisaties in gerechtelijke procedures een bedreiging voor de rechtsstaat.

Even zorgwekkend is dat de Commissie ook rijkelijk het zogenaamde Europees netwerk

⁷³ Richtlijn 2000/43/EG

⁷⁴ Richtlijn 2000/78/EG

⁷⁵ Voorstel van richtlijn over de uitvoering van het beginsel van gelijke behandeling tussen personen ongeacht godsdienst of geloof, handicap, leeftijd of seksuele oriëntatie (COM(2008)426final).

⁷⁶ De Belgische antiracismewet en antidiscriminatie wet werden in 2007 op elkaar afgestemd.

⁷⁷ Antwoord van Europees commissaris Spidla (10 november 2008) op schriftelijke vraag van Frank Vanhecke dd. 15 oktober 2008 (E-5565/08).

tegen racisme (European network against racism/ENAR), een Europese overkoepeling van nationale 'antiracismeverenigingen', sponsort.

Wat de ideologische kleur en politieke opvattingen zijn van dergelijke organisatie(s) blijkt uit de 'schaduwrapporten' 2006 die op het einde van november 2007 door ENAR werden voorgesteld. ENAR nam zowel elke EU-lidstaat afzonderlijk als de EU in zijn geheel onder de loep. In zijn algemeen verslag stelde ENAR dat het racisme in Europa in opmars is, zonder dit begrip zelfs maar te definiëren of de stijging ervan te staven met cijfers of andere wetenschappelijke bevindingen. Het wordt allemaal geponeerd als een axioma.

Nog zo'n axioma is de zogenaamde 'islamofobie' in Europa. Hoewel ook dit begrip nergens omschreven wordt, weet men na lezing van het schaduwrapport over Denemarken perfect wat ENAR daaronder verstaat. Dit rapport is namelijk één grote beschuldiging aan het adres van het Deense volk. De reden voor deze hysterie tegen Denemarken is niet ver te zoeken: de publicatie van de cartoons, de weigering van de Deense regering om *Jyllands Posten* terecht te wijzen én daarenboven ook het kordate immigratie- en asielbeleid van de Deense regering. Voor ENAR is het in ieder geval zonneklaar: niet alleen hebben de Denen de terreur en intimidatie geheel aan zichzelf te wijten, de publicatie van de cartoons heeft volgens de organisatie zowaar geleid tot een stijging van 'islamofobie'! Of: hoe daders slachtoffer worden en slachtoffers daders. ENAR heeft het ook niet begrepen op de taal- en integratievereisten die in de verschillende lidstaten gelden, en zo gaat het maar door. Alles en iedereen is schuldig aan racisme. De politie maakt zich schuldig aan 'raciale profilering' en dé media stellen etnische en godsdienstige minderheden stereotiep voor en verspreiden op die manier het racisme. Zelfs de versterking van de controle van de Europese buitengrenzen is verdacht. Die is immers in strijd met het nauwelijks verholen beleid van open grenzen dat ENAR propageert.

Het 'alternatief rapport' over België, opgesteld door MRAX, de vertegenwoordiger van ENAR in België, is enkel in het Frans beschikbaar⁷⁸. MRAX stelt dat Vlaanderen in hetzelfde (racistische) bedje ziek is, wat te wijten is aan het succes van het Vlaams Belang. Alleszeggend is de stelling dat de stem van de 'Nieuwe Belgen' bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 'belangrijk' is geweest. Maar de Snelbelgwet met zijn afschaffing van elke integratievoorwaarde gaat voor MRAX nog niet ver genoeg. Alle niet-Europese vreemdelingen, Belgisch staatsburger of niet, moeten stemrecht krijgen bij alle verkiezingen en ze moeten zich ook verkiesbaar kunnen stellen. Om het 'racistische' Vlaanderen te genezen stelt MRAX enkele wondermiddelen voor zoals een 'etnische monitoring' waarbij in elke onderneming en activiteitssector de vertegenwoordiging van etnische groepen wordt gemeten. Ook wil de organisatie een 'onafhankelijke' controle door het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding op de uitwijzing van illegalen. Daarbij zouden dan personen van dit centrum incognito controles uitvoeren in de luchthaven van Zaventem alsook op de begeleiding van illegalen naar hun vliegtuigtransport. Op die manier wordt de uitwijzing van illegalen praktisch onmogelijk. Klap op de vuurpijl is dat MRAX ook stelling neemt tegen de Vlaamse eis naar meer zelfstandigheid.

⁷⁸ Rapport alternatif d'ENAR 2006. Racisme en Belgique.

Het Vlaams Belang vindt het onaanvaardbaar dat de Commissie rijkelijk organisaties subsidieert⁷⁹ die openlijk stelling nemen tegen het integratiebeleid in diverse lidstaten en volkeren collectief beschuldigen van racisme.

Een andere dubieuze organisatie is het Bureau voor de Grondrechten, de opvolger van het Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat. Deze instelling was geenszins een objectieve en neutrale actor, maar nam integendeel voortdurend zeer betwistbare politieke stellingnames in. Informatie die niet paste binnen haar denktrant, werd zorgvuldig verwijderd. Toen een besteld wetenschappelijk onderzoek bijvoorbeeld concludeerde dat antisemitische handelingen vooral gepleegd worden door jonge moslims, werd dit gewoon naar de prullenmand verwezen. Nadien stelde de voorzitter van deze instelling in het Europees Parlement zonder blozen dat antisemitisch geweld vooral het werk is van jongeren van 'rechtse signatuur'⁸⁰.

In een rapport van december 2006 met de titel "Moslims in Europa: discriminatie en islamofobie" voert het Waarnemingscentrum gewoon aan dat 'islamofobie' moet bestreden worden zonder dit begrip zelfs maar te definiëren. Na lezing van het rapport wordt evenwel duidelijk wat verstaan wordt onder 'islamofobie': hij of zij die kritisch staat tegenover de islam en zich afvraagt of de steeds grotere aanwezigheid van de islam in Europa geen bedreiging vormt voor onze fundamentele rechten en vrijheden, de gelijkwaardigheid van man en vrouw of de scheiding tussen godsdienst en staat. Het is tekenend dat dit centrum het niet opnam voor de vrijheid van meningsuiting in de kwestie van de cartoons, maar integendeel met instemming verwees naar de fel omstreden Britse wet die 'religieuze belediging' strafbaar stelt⁸¹. Het Bureau voor de Grondrechten gaat gewoon op de ingeslagen weg verder. Net zoals het vroegere Waarnemingscentrum heeft deze instelling een zuiver politieke agenda en is ze geenszins bekommerd om een objectief en neutraal onderzoek naar de samenlevingsproblemen met islamitische vreemdelingen, hetgeen nochtans dringend nodig is.

Het Vlaams Belang pleit:

- voor een vrij en open debat in het 'officiële Europa' over de samenlevingsproblemen met (islamitische) allochtonen; daarbij mag geen enkel onderwerp uit de weg worden gegaan; enkel een dergelijk debat maakt de weg vrij voor de uitwerking van een beleid tegen de islamisering van Europa.

Het Vlaams Belang is van mening:

- dat de steeds verdergaande zogenaamde regelgeving over discriminatie zowel een bedreiging vormt van allerlei fundamentele rechten en vrijheden als een manifeste schending van het subsidiariteitsbeginsel is.

⁷⁹ 957.465 euro van 1 mei 2004 t/m 30 april 2005, 816.210 euro van 1 mei 2005 t/m 30 april 2006, 813.079 euro van 1 mei 2006 t/m 30 april 2007, voorlopig onbekend bedrag in 2008 (Antwoorden van Europees commissaris Spidla op schriftelijke vragen van Frank Vanhecke dd. 11 januari 2005 (E-3620/04), 23 januari 2007 (E-0119/07) en 6 december 2007 (E-6043/07).

⁸⁰ Toespraak van Beate Winkler op 31 maart 2004 in het Europees Parlement over het rapport over antisemitisme in de EU 2002-2003.

⁸¹ The Racial and Religious Hatred Act.

Het Vlaams Belang pleit voor:

- de afschaffing van het Equinet-netwerk en kant zich in het algemeen tegen zogenaamde 'gelijkheidsinstellingen' die in werkelijkheid enkel vrijheidsverstikkend zijn;
- dat de geldkraan naar ENAR en aanverwante organisaties definitief wordt dichtgedraaid;
- de afschaffing van het nutteloze en gepolitiseerde Bureau voor de Grondrechten.

*

* *

X. Heroriëntering van de Europese ontwikkelingshulp

De EU is vrijwel de grootste donor van ontwikkelingsgelden ter wereld. Samen met de lidstaten geeft de EU 55% van alle officiële internationale hulpverlening. Jaarlijks besteden de EU en haar lidstaten meer dan 45 miljard euro aan overheidssteun voor ontwikkelingslanden. Europa staat mondiaal gezien op kop als het gaat om de uitgaven voor ontwikkelingshulp: het budget bedraagt 93 euro per inwoner, de Verenigde Staten besteden 53 euro per inwoner en Japan 44 euro. Daarenboven beloofden de EU-lidstaten dat ze hun steun nog gaan verhogen⁸². De EU reserveert een budget voor ontwikkelingshulp in het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF). Het totale budget voor Europees ontwikkelingsbeleid tussen 2007 en 2013 ligt op 40 miljard euro⁸³.

Doordat zowel de Commissie als de afzonderlijke EU-lidstaten ontwikkelingshulp geven is er vooreerst sprake van een enorme versnippering. Naar schatting 10 tot 15 procent van het totaalbudget gaat reeds verloren aan administratieve rompslomp. Veelvuldig komt het voor dat tientallen verschillende ontwikkelingsprojecten zich in dezelfde streek op dezelfde doelstellingen richten. Al deze Europese donoren, met elk hun eigen criteria en hun eigen controlesystemen, lopen elkaar letterlijk voor de voeten⁸⁴.

Daarnaast moeten we ons toch serieuze vragen stellen bij de doelmatigheid van deze ontwikkelingshulp. Welke structurele, fundamentele verbeteringen hebben die miljarden euro's gebracht? Heeft deze enorme ontwikkelingshulp gebracht wat we er redelijkerwijze konden van verwachten?

We moeten vaststellen dat ondanks de massale geldstromen van tientallen jaren, Afrika armer is dan ooit. De oorzaken zijn bekend. Vooreerst zijn er de voortdurende oorlogen en gewapende conflicten. Volgens Oxfam en andere ontwikkelingsorganisaties is de kost van de oorlogen in Afrika gelijk aan al de ontwikkelingshulp die gedurende jaren naar dit continent is gevloeid⁸⁵. Daarnaast is er de corruptie die in Afrika welig tiert en de hulp wegvreet. Zo verliest Afrika volgens bepaalde schattingen jaarlijks 148 miljard dollar door corruptie⁸⁶. Dit is ongeveer gelijk aan één vierde van het totale Afrikaanse Bruto sociaal product⁸⁷. Volgens het meest recente jaarrapport van de NGO Transparency International bevinden van de tien meest corrupte landen in de wereld er zich zes in Afrika. Met andere woorden, een zeer groot deel van de ontwikkelingshulp verdwijnt rechtstreeks in de zakken van corrupte leiders en hun entourage.

Nemen we Congo als voorbeeld. De Commissie financierde de presidentsverkiezingen in Congo in 2006 met 89 miljoen euro. Alhoewel Congo volgens Transparency International één van de meest corrupte staten ter wereld is, kreeg het alleen al in de voorbije vier jaar (2004-2007) ongeveer 376,5 miljoen euro in het kader van het Europees

⁸² Luc van Kemenade, 'Europa belooft flink meer geld voor ontwikkelingshulp', *Elsevier.NL*, 11 november 2008.

⁸³ Montesquieu Instituut, 'Beleid ontwikkelingshulp', op: <http://www.montesquieu-instituut.nl>

⁸⁴ David Cronin, 'Europese donoren lopen elkaar voor de voeten', *Mondiaal Nieuws*, 17 juli 2007, te vinden op: <http://www.mo.be>

⁸⁵ Sebastien Berger, 'Cost of wars in Africa 'equal to all aid money'', *The Daily Telegraph*, 12 oktober 2007.

⁸⁶ 'Afrika verliest jährlich 148 Milliarden Dollar durch Korruption', *derstandard.at*, 23 februari 2006, op: <http://derstandard.at/>

⁸⁷ Het bruto sociaal product is de geldwaarde van de geproduceerde goederen en diensten.

Ontwikkelingsfonds, 34 miljoen euro uit de algemene begroting en 166 miljoen euro aan humanitaire hulp.

Afgezien van ontwikkelingssteun en humanitaire hulp kreeg dit land in 2007 ook nog 8,2 miljoen euro en in 2008 10 miljoen euro uit het zogenaamde stabiliteitsinstrument⁸⁸. Ondanks deze massale subsidies staat dit land aan de rand van de afgrond.

Het Vlaams Belang vindt dat van de Europese belastingbetaler niet blijvend mag worden verlangd om corrupte, zichzelf verrijkende regimes te financieren. Europeanen willen enkel nog een ontwikkelingshulp steunen die rechtstreeks ten goede komt van de bevolking van de ontwikkelingslanden. Deze Europese ontwikkelingshulp moet vooreerst drastisch worden afgebouwd én moet voortaan afhankelijk zijn van wezenlijke vooruitgang op het vlak van democratie en behoorlijk bestuur. De opbouw van een bestuurlijk systeem - dat in staat is om belastingen naar behoren te innen en een infrastructuur aan te leggen - en een onafhankelijk gerechtelijk apparaat zijn daarbij cruciaal. De Afrikaanse leiders moeten dus geresponsabiliseerd worden. Zij moeten een blijvend juridisch en administratief kader scheppen waarbinnen een economie kan functioneren. Daarbij kan de EU hen bijstaan. Het huidige beleid van systematische schuldkwijtschelding en automatische, onvoorwaardelijke massale ontwikkelingshulp ontslaat Afrika van elke verantwoordelijkheid en zorgt ervoor dat het continent binnen een vicieuze cirkel blijft. Niet alleen moet de Europese ontwikkelingssteun drastisch af- en omgebouwd worden, Europa moet ook het ontwikkelingsbeleid van de afzonderlijke lidstaten ongemoeid laten. Een onafhankelijk Vlaanderen moet in de toekomst vrijelijk kunnen beslissen aan welke staten het al dan niet ontwikkelingssteun toekent, aan welke projecten en onder welke voorwaarden.

Het Vlaams Belang eist dat:

- de Europese ontwikkelingshulp afgebouwd wordt en voortaan afhankelijk is van fundamentele stappen inzake democratie en behoorlijk bestuur;
- de Europese ontwikkelingshulp geheroriënteerd wordt naar de opbouw van een stabiel bestuurlijk apparaat en ten dienste staat van een algemeen Europees beleid ter bestrijding van de illegale immigratie;
- de Commissie het ontwikkelingsbeleid van de afzonderlijke lidstaten ongemoeid laat.

*

* *

⁸⁸ Antwoord van Europees commissaris Louis Michel (2 december 2008) op schriftelijke vraag van Koen Dillen dd. 6 oktober 2008 (E-5354/08).

XI. Het Europees landbouw- en visserijbeleid

Het Europese landbouwbeleid

Het Vlaams Belang heeft zich altijd achter de grote lijnen van het gemeenschappelijk Europees landbouwbeleid geschaard, met name een efficiënt opererende landbouwsector, een redelijk inkomen voor de boeren, een gegarandeerde voedselvoorziening tegen redelijke prijzen voor de bevolking en het behouden van een bloeiende plattelandsbevolking. Het Europese landbouwbeleid is ontstaan om ervoor te zorgen dat Europa voldoende voedsel zou produceren voor de Europese bevolking. Voor het Vlaams Belang is het zodoende belangrijk dat we in Europa minstens voor de eigen kwalitatieve en veilige voedselvoorziening kunnen instaan. Een strategische zelfvoorziening moet behouden blijven.

Natuurlijk is het 50 jaar oude Europese landbouwbeleid - met zijn prijs- en inkomensondersteuning en zijn import- en exportrestituties - niet op alle vlakken altijd een onverdeeld succes gebleken. Maar Europa heeft zijn beleid al drastisch hervormd. Daartegenover gaan de Verenigde Staten gewoon verder met hun massale subsidies en schermen landen als China, India en Brazilië hun markten nog steeds af voor Europese producten.

Wat de voorbije hervormingen van het Europese gemeenschappelijk landbouwbeleid betreft, is het positief dat de landbouwministers de eerdere door de Commissie voorgestelde afbouw van marktmechanismen en de sterke afoming van de bedrijfstoelagen bijstuurden maar de afschaffing van het melkquotum werd niet teruggedraaid. Het Vlaams Belang vindt dat de melkquota moeten blijven bestaan, weliswaar onder een aangepaste vorm.

Indien de Europese landbouw competitief wil blijven, moeten de jonge Europese land- en tuinbouwers degelijk geschoold en opgeleid worden en moet er nog meer worden geïnvesteerd in allerlei onderzoek. We moeten ook vermijden dat hetzelfde onderzoek in vele verschillende Europese lidstaten wordt gevoerd. Bovenal en daarbij aansluitend moet de Europese landbouw zich profileren als producent van hoogwaardige producten. Zo gelooft het Vlaams Belang in de noodzaak van een echt Europees promotiebeleid voor Europese landbouwproducten, zowel voor de export als voor de interne markt. Waarom geen label of etiket dat de oorsprong aantoont van het Europese landbouwproduct in kwestie (dus: aanduiding van streek én 'gemaakt in EU')? Wij zijn er van overtuigd dat de Europese consument meer bewust bepaalde streekproducten zal kopen en dat de Europese kwaliteitsproducten ook buiten Europa hun weg zullen vinden. Het Vlaams Belang vindt het onaanvaardbaar dat ingevoerde voedingsproducten na enkele bewerkingen Europees voedsel kan genoemd worden. Vandaar het belang om de oorsprong van voedingsmiddelen mee op het label op te nemen. Het spreekt voor zich dat onze Europese hoge garantie van veilig en gezond kwalitatief voedsel her- en erkenning moet vinden in de Wereldhandelsorganisatie (WTO). Te lang is het gemeenschappelijk landbouwbeleid gesmeden op maat van de WTO. Wij zijn er in ieder geval tegen dat de EU inzake landbouwbeleid nog meer toegevingen doet.

Het Vlaams Belang wenst dat:

- de melkquota moeten blijven bestaan;
- er een omvorming moet worden doorgevoerd van de inkomenssteun voor landbouwers naar flexibele vangnetten die de stijgende productiekosten helpen compenseren;
- er een gecoördineerd optreden moet komen om te vermijden dat eenzelfde onderzoek in verschillende landen wordt gevoerd;
- er een volwaardig Europees promotiebeleid voor Europese landbouwproducten moet komen;
- een Europese hoge garantie van veilig en gezond kwalitatief voedsel erkenning moet vinden in de WTO.

Het Europese visserijbeleid

Omdat het huidige Europese visserijbeleid geen einde heeft kunnen maken aan de chronische overbevissing van de Europese wateren en de Europese vloot nog steeds kampt met een overcapaciteit, wil de EU tegen 2012 een grootschalige hervorming van het visserijbeleid doorvoeren. Op het eerste zicht wil men een quotasysteem behouden, ofschoon verschillende landen terecht een meerjarensysteem voorstelden dat voor meer stabiliteit en zekerheid voor de vissers moet zorgen.

De vissers stellen terecht dat de Europese vangstquota's hen niet toelaten om voldoende te verdienen. Inspanningen om op een duurzame manier te vissen zijn weliswaar noodzakelijk voor de rentabiliteit van de ondernemingen en voor het behoud van de visbestanden, maar de omschakeling van boomkorvisserij naar andere visserijtechnieken is niet gemakkelijk. De reders willen dan ook meer zekerheid. Het is belangrijk dat wie zijn motor (motorvermogen) vervangt ook zijn vangstquota moet kunnen behouden. De alternatieve boomkor levert niet alleen minder teruggooi, minder bodemberoering, een betere viskwaliteit en minder brandstofverbruik op maar zou ook moeten resulteren in betere prijzen. Het is in ieder geval al een goede zaak dat de Commissie heeft ingestemd om het minimaal aandeel dat de reder moet bijleggen bij investeringen om op een meer duurzame manier te vissen terug te brengen van 60 naar 40 procent.

Het Vlaams Belang wil dat:

- de Europese regels voor visserij worden versoepeld waarbij ook de financiële last van de reders wordt verlaagd en aldus ook privé-investeringen worden bevorderd;
- reders en bemanning een financiële vergoeding krijgen zolang hun vaartuigen worden omgebouwd; reders die investeren, moeten op lange termijn zicht hebben op het behoud van voldoende motorvermogen.

*

* *

XII. Het Europees energie- en klimaatpakket

Volgens het Europese klimaat- en energiepakket moet de EU tegen 2020 de broeikasgasuitstoot met 20% verminderen tegenover 1990, moet 20% van het Europese energieverbruik uit alternatieve energie komen en moet er een energiebesparing van 20% gerealiseerd worden. Voor België komt dit neer op een vermindering van de CO₂-uitstoot met 15% en een verbruik van 13% uit hernieuwbare energie.

Eenzijds gaat het Vlaams Belang in principe akkoord met pogingen om de CO₂-uitstoot, te verminderen, met een vermindering van het energieverbruik en met een verhoging van het aandeel hernieuwbare energie in het totale verbruik. Anderzijds pleiten we voor een realistische benadering ten aanzien van de concrete doelstellingen, zeker in het licht van de huidige economische omstandigheden.

Vooreerst is Europa een zeer dure plaats om de CO₂-uitstoot terug te dringen en stelt zich ook de vraag wat het allemaal zal uithalen omdat de EU in deze eeuw nog maar voor amper 6 % van de totale uitstoot verantwoordelijk zal zijn. De grote vervuilers zijn de Verenigde Staten, China en India, en deze landen hebben het Kyoto-protocol niet ondertekend. Maar zelfs als deze laatste drie ten volle meedoen, heeft dit geen dramatisch effect. Volgens bepaalde berekeningen stelt het verminderen van de uitstoot met 20 % de opwarming in 2100 met amper 2 jaar uit, maar dit kost wel ongeveer 68 miljard euro per jaar. In ieder geval is het zo dat de combinatie van eenzijdige EU-maatregelen en de invoering van een veilingssysteem van emissierechten de concurrentiepositie van de Europese industrie tegenover ondernemingen buiten de EU ernstig verzwakt.

Anderzijds zou het CO₂-debat wel een stimulans moeten vormen om Europa inzake energie veel minder afhankelijk te maken van fossiele brandstoffen en bijgevolg van grillige en ondemocratische niet-Europese regimes. Vandaag wordt al bijna 60 % van het aardgas in de EU ingevoerd van elders (voornamelijk Rusland, Iran en Qatar). In 2020 zal dit opgelopen zijn tot 80 %. De recente gascrisis tussen Rusland en Oekraïne toont aan hoe gevaarlijk die afhankelijkheid is. Het is niet wenselijk dat Europa voor zijn basisbehoeften aan energie in de komende decennia steeds meer zou aangewezen zijn op Rusland, laat staan op Afrikaanse en Arabische dictatoriale gas- en oliestaten. Hernieuwbare energie is in dit verband nuttig, maar zelfs met een exponentiële groei van wind-, water-, zonne- en getijdenenergie en van biogas en warmtepompen zal Europa er nooit in slagen om op voldoende snelle termijn de fossiele brandstoffen te vervangen.

Het Vlaams Belang is dan ook voorstander van een krachtige ommekeer inzake kernenergie. Niet alleen omdat deze energievorm geen CO₂ uitstoot, maar tevens omdat het hier gaat om propere energie die onze lucht niet bezoedelt. Kernenergie is een belangrijk wapen tegen de massale uitstoot van fijn en ultrafijn stof. Heel wat andere Europese landen hebben deze bocht inmiddels al genomen en het is ten eerste gewenst dat Europa de keuze ten voordele van kernenergie nog sterker gaat stimuleren. Europa zou de diverse onderzoeksprojecten inzake kernenergie, die het afvalprobleem sterk zullen reduceren (kerncentrales van de vierde generaties, kernfusie, ...) verder moeten ontwikkelen. De EU ondersteunt nu al projecten in die zin zoals bijvoorbeeld ITER, een internationaal samenwerkingsproject met als doel de wetenschappelijke en technische haalbaarheid aan te tonen van kernfusie als energiebron. Daartoe is ITER ontworpen

om gedurende langere tijd 500MW thermisch vermogen op te wekken met behulp van fusiereacties. De huidige partners zijn de EU, China, India, Japan, Zuid-Korea, de Russische Federatie en de Verenigde Staten. Tegelijk moet Europa een streng controle- en veiligheidsbeleid uitwerken.

Daarmee verbonden moeten de Europese lidstaten investeren in de uitbouw van kerncentrales. De beslissing om al dan niet te investeren in kerncentrales moet uiteraard bij de afzonderlijke lidstaten blijven, maar er moeten wel strenge en strikte Europese regels komen over de veiligheid van deze centrales. Zeer belangrijk voor het Vlaams Belang is dat Europa energieonafhankelijk wordt van de Arabische staten en Rusland.

Daarnaast wil het Vlaams Belang dat Europa het veralgemeend gebruik van waterstof in de transportsector sterk stimuleert in de gehele EU. De Europese auto-industrie moet versneld gestimuleerd worden in de richting van een schone uitstoot, zonder roet en fijn stof. Wij pleiten voor een duidelijk stappenplan en een realistische timing, zodat het transport in Europa op middellange termijn betaalbaar kan blijven en milieuvriendelijk kan worden. Dit zou de leefbaarheid van onze steden sterk ten goede komen.

Om de omschakeling naar hernieuwbare energie, duurzame kernenergie en veralgemeend gebruik van waterstof te versnellen, zal er de komende jaren veel meer geïnvesteerd moeten worden in onderzoek en ontwikkeling. Ook hier moet Europa een sterk stimulerende rol vervullen en de lidstaten aanporren een ambitieus stappenplan uit te werken.

Op korte termijn wil het Vlaams Belang dat Europa de feitelijke monopolies van de energieproducenten en - distributeurs veel krachtiger tegengaat en de concurrentie bevordert. Alleen op die manier kunnen de dure energieprijzen gecounterd worden.

Het Vlaams Belang pleit voor:

- meer investeringen in onderzoek en ontwikkeling voor koolstofarme energietechnologieën en van de diverse vormen van hernieuwbare energie; de Europese lidstaten moeten aangepord worden een ambitieus stappenplan uit te werken;
- de stimulering van kernenergie en van de onderzoeksprojecten die ons moeten leiden naar de afvalarme kerncentrales van de vierde generatie en naar kernfusie;
- de versnelde en veralgemeende omschakeling van de Europese transportsector naar waterstof, zodat ons transport ook op lange termijn betaalbaar blijft en we veel minder afhankelijk worden van ondemocratische regimes voor onze energievoorziening;
- lagere energieprijzen door een betere bestrijding van de feitelijke monopolies inzake energieproductie- en distributie.

*

* *

XIII. Vlaanderen en de Lissabon-doelstellingen

In maart 2000 nam de Europese Raad de zogenaamde Lissabon-strategie aan, die van Europa tegen 2010 de meest concurrentiële en dynamische kenniseconomie ter wereld moet maken. Ter uitvoering van deze strategie stellen de EU-lidstaten op basis van 'geïntegreerde richtsnoeren' hervormingsprogramma's voor. Om de uitvoering nauw op te volgen werden er op Europees niveau 14 structuurindicatoren bepaald, waarvan er enkele (werkzaamheidsgraad, onderzoek & ontwikkeling, opleidingsniveau jongeren) zeer duidelijke streefcijfers vastleggen.

Het Vlaams Belang schaart zich ronduit achter deze Lissabon-doelstellingen alsook achter de 'open coördinatiemethode' waarmee de lidstaten deze doelstellingen willen behalen.

We moeten echter vaststellen dat er voor Vlaanderen nog veel werk aan de winkel is. Positief zijn de hoge scholingsgraad en de uitgebreide voorzieningen voor kinderopvang. Daar behoort Vlaanderen tot de Europese top.

Inzake de arbeidsdeelname ligt Vlaanderen (anno 2007 waren er per 100 Vlamingen op actieve leeftijd 66 aan het werk) weliswaar zowel boven het Belgisch gemiddelde (62%) en Europees (65%) gemiddelde maar blijft het desondanks toch nog ver verwijderd van de doelstelling van 70%.

Vlaanderen presteert nog minder goed wat betreft de deelname aan levenslang leren. Deze daalde van 9,8% in 2004 tot 7,9% in 2007. Niet alleen werd de achterstand tegenover het Europese gemiddelde (van 9,7%) groter, de Lissabon-doelstelling van 12,5% lijkt helemaal onhaalbaar.

En dan is er nog de cruciale indicator waarbij Europa vraagt dat 3 % van het bruto binnenlands product wordt besteed aan O&O. Hiervan zou 2/3 moeten gefinancierd worden door investeringen vanuit de privé-sector en 1/3 door overheidsuitgaven. Vlaanderen heeft een veel te lage O&O-intensiteit. De O&O-bestedingen vertonen zelfs een negatieve groei.

Uit dit alles blijkt dat Vlaanderen terrein verliest. Vlaanderen lijkt de aansluiting met de top te missen. Er moet dringend gewerkt worden aan een creatief en innovatief Vlaanderen. Vanzelfsprekend moet de Vlaamse overheid hiertoe de nodige maatregelen nemen, onder meer inzake levenslang leren en overheidsuitgaven in wetenschapsbeleid en O&O. Anderzijds zal Vlaanderen altijd gehandicapt blijven omdat het opgesloten is in een Belgisch keurslijf dat een ondernemingsvriendelijk klimaat en een fundamentele hervorming van het arbeidsmarktbeleid in de weg staat.

Voor het Vlaams Belang staat het vast dat een onafhankelijk Vlaanderen zonder problemen de Lissabon-doelstellingen zou halen.

*

* *

XIV. Nederlandse taal en cultuur

De Vlamingen alsook andere sprekers van kleine(re) talen worden gediscrimineerd in en door de EU. In de Europese instellingen zijn de Engelse en Franse taal overheersend. Vele documenten, beleidsstukken van de commissie, de Raad, het Europees Parlement en andere instellingen en agentschappen zijn enkel in het Engels en/of het Frans beschikbaar. Het principe dat de Europese burger het recht heeft om in zijn contacten met een Europese instelling of agentschap de eigen taal te gebruiken, moet sterk gerelativeerd worden. Waar is de gelijkheid van de lidstaten en de Europeanen?

Onder de regering Dehaene I werd het Nederlands als werktal uit het Europees Merkenbureau geweerd. De regering Verhostadt I liet hetzelfde gebeuren met het Nederlands in het Europees Bureau voor tekeningen en Modellen in 2001, en met het Octrooibureau in 2002.

Het Vlaams Belang wil dat het Nederlands als taal van 22 miljoen Europeanen volwaardig vertegenwoordigd is in de Europese instellingen. Daarom is het bijzonder betreurenswaardig dat het Verdrag van Lissabon, in navolging van de Europese Grondwet, niet expliciet het Nederlands en de andere Europese talen opneemt in een afzonderlijke paragraaf. Dat zou de positie van het Nederlands zeker ten goede hebben gekomen. In dat verband wijst het Vlaams Belang erop dat pas nadat het Nederlands werd geschreven in allerhande wetgeving, de positie van het Nederlands in het door en door verfranste België werd versterkt.

*

* *